45. ÉVFOLYAM, 41. SZÁM Ára: 5,80 Ft 1989. OKTÓBER 11.

LUDAS MATYI

Lehoczki István rajza

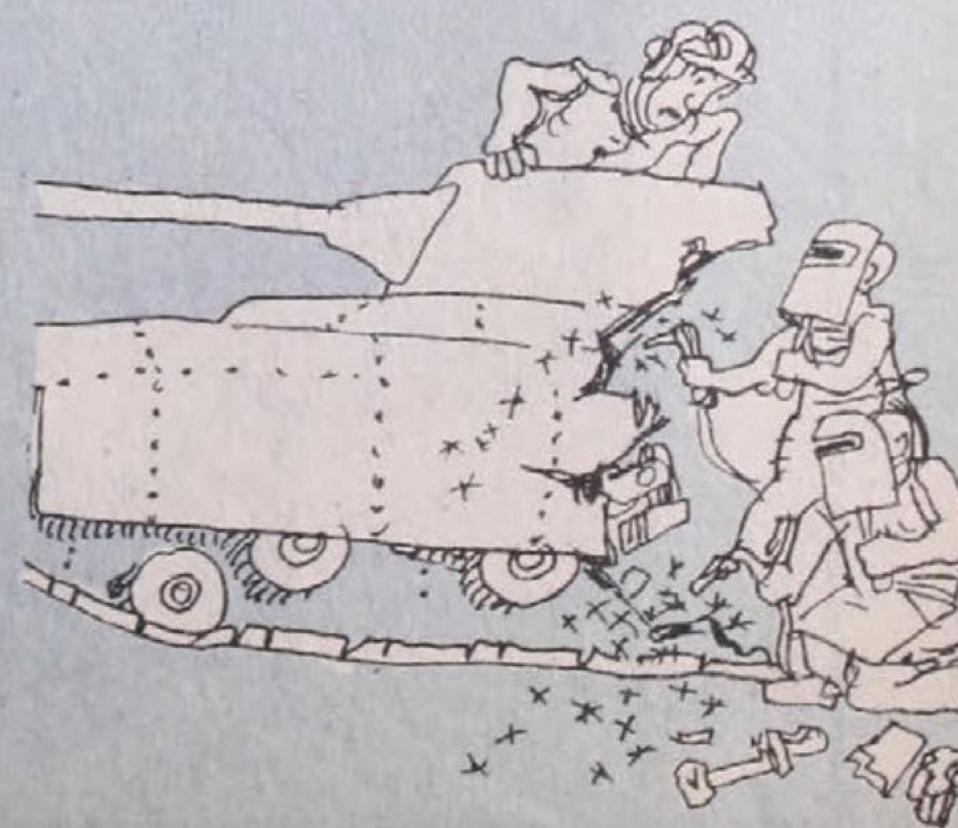
– A szocialista vívmányok őrzésére talán elég lenne már egy nyugdíjas éjjeliőr is...

9. OLDAL

Összezavart olvasónk kérdése:

IGAZ, HOGY HABSBURG OTTÓ JELENTKEZETT A MUNKÁSŐRSÉGBE?

8. OLDAL

BRENNER: Itt és most...

ÚJ BTK

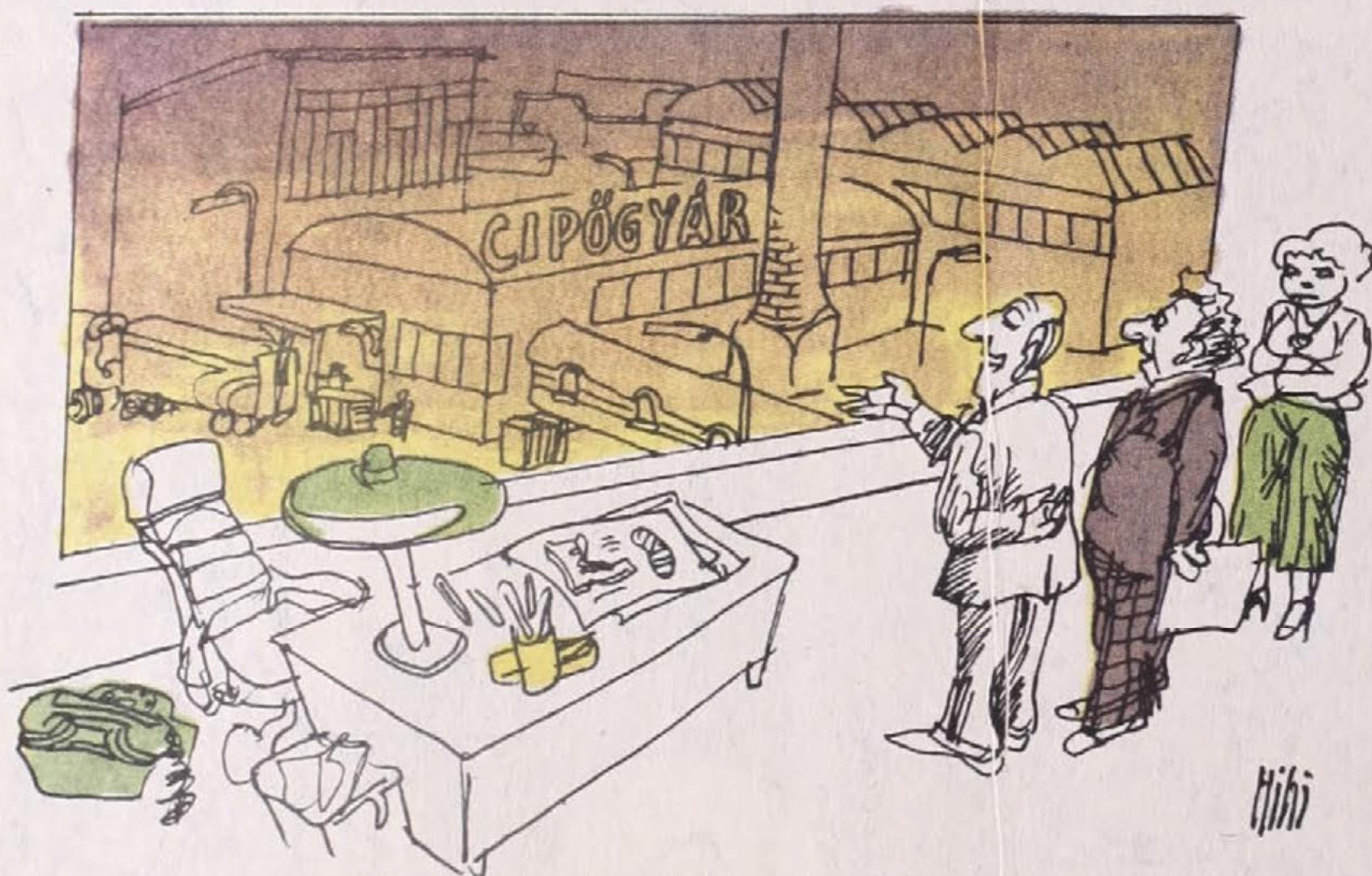
– Legyen nyugodt, Béla bácsi, annak sem eshet bántódása, aki egypártrendszert akar!

RENDELET RITKÍTÁS

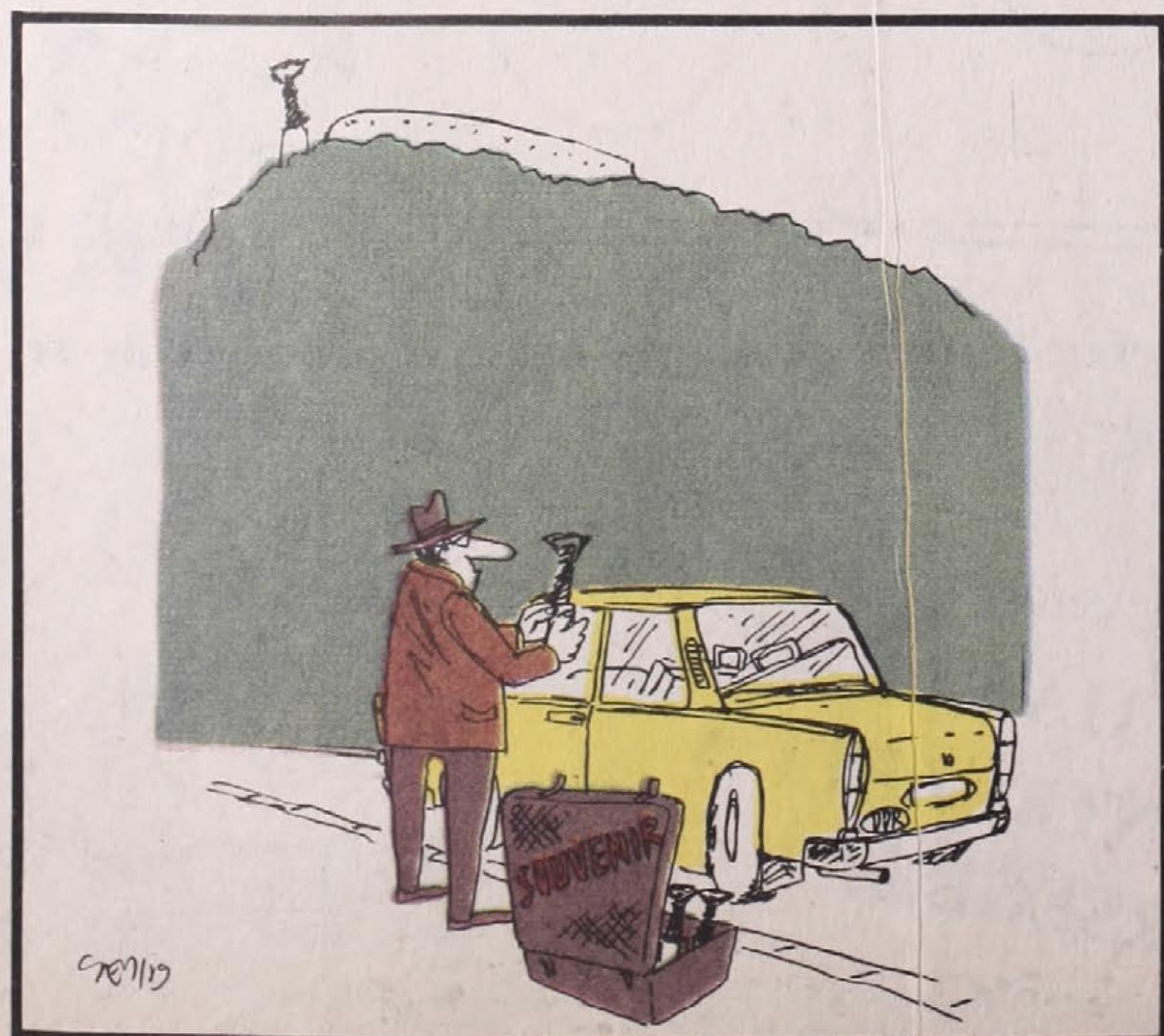

– Ne vedd úgy a szívedre, majd hozunk helyettük újabbakat!

PIACORIÉNTÁLTSÁG

– Terepjáró bakancsokat fogunk gyártani a menekülteknek...

GUMIBOT ÉS KOLBÁSZ

Már megint egy rosszminőségű magyar termék! A budapesti főkapitányság alosztályvezetője elítélően nyilatkozott a Magyar Hírlapban az új gumibot minőségéről. Véleménye szerint az semmire sem használható, csak lóg a rendőr oldalán. Erre a célra a régi is megfelelt, de az jóval olcsóbb volt.

Fogalmam sincs, hol gyártják a gumibotot és arról, hogy készítői ezzel milyen termelési sikereket értek el, **erről még a leglelkesebb munkaverseny-jelentések sem szóltak, így az is meglepetésként ért, hogy itt termék-korszerűsítés történt. Netán exportálni is akarjuk?**

Az alosztályvezető nem részletezte az új, drágább gumibot hibáit — talán ez rendőri titok — de kifogásolta, hogy forgalombahozatala előtt nem kérdezték meg a rendőrök véleményét. Szerintem elsősorban a fogyasztókét kellett volna megtudni! Hátha ők nem is tartják olyan csapnivalónak, mert azért oda lehet vele csapni... Szerencsére az utóbbi időben nemigen használják — legalábbis nem tudunk róla — és főleg nem politikai ügyekben, mert ez sokkal inkább a visszarendeződést jelentené, mint az, amivel a Nivo Hanglemezgyár vádolta a KERMI-t.

Ez egy másik minőségügy: a KERMI kifogásolta a Nivo lemezek minőségét és betiltotta árusításukat. Ezt a cég művészeti vezetője a visszarendeződés jelének nevezte, mivel versenyellenes, elősegíti a lemezgyártás állami mo-

nopóliumának a visszaállítását. A Nivo pert indított a KERMI ellen, remélhetően tisztázódik, jogos volt-e a betiltás, mindenesetre a rossz minőség megállapításának visszautasítása honunkban egyáltalán nem új lemez.

De gondolom, a fogyasztók többségét a gumibotnál, vagy akár a NIVO lemezeknél is jobban érdekli a mindennapi cikkek minősége. Nemrég például megállapították, hogy a gyulai kolbász — miközben az ára emelkedik — időnként kifogásolható minőségű, kőkemény, inas. A gyártó ezzel vitatkozott, illetve a mai disznókra hárította a felelősséget, ugyanakkor több húsbolt vezetője megerősítette a kifogásokat. Az egyik szerint, aki egy héttel a kiszállítás után veszi és eszi meg a kolbászt, annak csikófoga van. Egy másik meg azt mondta, gyakran a legszívesebben visszaküldené a hentesáru-szállítmányt, de nem szeretné, ha emiatt fejbevernék egy ilyen kolbászrúddal.

Mert, ha még csak az újtípusú gumibottal fenyegetnék...

Földi Iván

POLITIKAI KULTURÁLATLANSÁG

Az idősebbek a börtönben durvultak el, a fiataloknak meg nehéz gyermekkoruk volt...

NÖVEKEDNEK A LAKOSSÁG TERHEI...

– MSZMP-tag létemre most nem szidhatom az MDF-et...

HENCEGÉS

– Egy ekkora pártot fogok alapítani.

PÁRTKASSZA

Születőfél-múlófél

— Márpedig özvegy Cakinger Bódogné, született Alevanti Szidónia semmiképpen sem maradhat meg a helyén. Születőfélben levő korunknak nincs szüksége efféle paleolitikus monolitokra.

— Kérem, kérem, WC-s nénikre mindig szükség lesz.

— Ne általánosítsunk. Ez bizalmi állás és özvegy Cakinger Bódogné, született Alevanti Szidónia kezdettől fogva alkalmatlan volt rá. Birtokomban van nevezett káderlapja. Tudja ki volt özvegy Cakinger Bódogné, született Alevanti Szidónia őse?

— Kicsoda?

— Talpas Kopasz.

— Az meg kicsoda?

— Az kérem egy eltiport jobbágy volt, aki felsőbb parancsra evett Dózsa György elégetett húsából.

— Jóságos ég, de hiszen ez 1514-ben történt!

— Gondolkozzunk dialektikusan. Aki egyszer maradi, mindig maradi. Miféle kitekintése lehetett özvegy Cakinger Bódogné, született Alevanti Szidóniának végsőkig bezárt munkahelyéről? Amellett múlófélben levő korunk során is több ízben bemártotta magát, tisztátalan akciókhoz nyújtott segédkezet.

— Özvegy Cakinger Bódogné, született Alevanti Szidónia?!

— Személyesen.

— Egy példát mondjon.

— Akárhányat mondhatok. Özvegy Cakinger Bódogné, született Alevanti Szidónia még a személyi kultusz rossz emlékű vezetőinek is ajtót nyitott, ha úgy hozta a sorsa. Tovább megyek. Révai Józseftől egyízben még borravalót is elfogadott.

— De kérem, hiszen abból élt.

— Hát ez az. Amellett szakmailag sem méltó e felelősségteljes poszt betöltésére. Születőfélben levő korunknak specialistákra van szüksége.

— Nem értem, mi kifogása lehet. Hiszen özvegy Cakinger Bódogné, született Alevanti Szidónia mindig ragyogó tisztára súrolta a munkahelyét és időben cserélte a légtisztító tablettákat.

— Stimmel. De görögül például egy árva szót sem ért.

— Jóságos ég. Miért kellene egy WC-s néninek görögül beszélnie?

— Születőfélben levő korunk az idegenforgalom jelentős fejlődésére számít. És az efféle nyelvi nehézségek adott helyen, adott időpontban csak felesleges feszültségeket idézhetnek elő. Amellett özvegy Cakinger Bódogné, született Alevanti Szidónia múlófélben levő korunk során megrögzött köpönyegforgatónak bizonyult.

— Hogy érti ezt?

— Szó szerint. Múlófélben levő korunk egyetlen munkaköpennyel szúrta ki özvegy Cakinger Bódogné, született Alevanti Szidónia szemét. Ezt aztán értelemszerűen forgatnia kellett. Fonákjában takarított, színében fogadta a klienseket.

— Vagyis kényszerhelyzetben cselekedett!

— Igaz. Csakhogy ő eltűrte ezt a kényszerhelyzetet. Egyetlen egyszer sem tűzte zászlónyélre egy szál köpenyét, hogy tiltakozó kiáltásokat hallatva vonuljon múlófélben levő korunk hatalmasságainak ablaka alá. Nem kérem, születőfélben levő korunknak nincs szüksége özvegy Cakinger Bódogné, született Alevanti Szidóniára!

— Idehallgasson, támadt egy gyanúm. Maga azért beszél így, mert özvegy Cakinger Bódogné, született Alevanti Szidónia helyére akar kerülni.

— Szó sincs róla. Nekem múlófélben levő korunk elegáns lakást és csinos nyugdíjat biztosított.

— Akkor volna egy közbevető kérdésem: ön beszél görögül?

— Nekem arra nincs szükségem. Sosem kellett társalognom a kliensemmel.

— Bocsásson meg, mivel foglalkozott ön múlófélben levő korunk során?

— Hóhér voltam, kérem.

Peterdi Pál

HULLÁMVERÉSBEN

ÉRZÉKENY LÉLEK

Engem fejbe vághatnak, pofozhatnak, az a fő, hogy közben szép, emberi hangon beszéljenek velem.

AGGLEGÉNY

Hetven évig jóban-rosszban együtt élt a magányával.

SZÜLŐI BÜSZKESÉG

— Az én fiam imád iskolába járni.
— Hányadikos?
— Ő az igazgató.

KARAKTER

— Az ön leánya gyereket vár tőlem. Tudom a kötelességemet. Veszem a kalapom és eltűnök. Mert milyen élete is lenne annak a srácnak egy ilyen apa mellett, mint én...

VESZÉLYES ÜZEM

— Az autó veszélyes üzem, mert az ember kiszáll belőle és elüti egy autó.

HÁZASOK

— Egy órára kölcsön adná a lakását? Van sajátunk is, de kell a változatosság.

ÁLLATBARÁT

— Én igazi állatbarát vagyok. Azért nem tartok kutyát, mert tudom, hogy rosszul bánnék vele.

ELŐFORDUL

— Maga udvariatlan fráter! Kérem az üzletvezetőt!

— Az is én vagyok.

ÖREGEDÉS

— Csak a földszinti lakásokba tudok betörni, mert nekem már magas a negyedik emelet.

ELFOGLALT IGAZGATÓ

— Megkértem a titkárnőmet, hogy vetesse ki a vakbelét helyettem, mert nekem nincs időm ilyesmire.

SZENILIS HUMORISTA

— Már a más viccei sem jutnak az eszembe.

Galambos Szilveszter

KI- ÉS BEVÁNDORLÁSI JOG

– Kimegyünk lakni, aztán majd hazajárunk enni.

DŐL A PÉNZ

DÁNIÁBA KÉNE MENNI

Dánia hasonlóan kis ország, mint a mienk. Ugyanolyan sík ország, mint a mienk. Főként mezőgazdaságból élő ország, mint a mienk. Az egy főre eső termelés is csupán ötször akkora, mint a mienk! (Ennyi.)

●

Koppenhága szimbóluma a tengerparti sellő szobra. Minden turistával közlik, hogy a szobrocskának egyszer már lefűrészelték a fejét meg a karját, de pótolták.

Nem nagy ügy, mi is szétfűrészeltünk már egy szobrot, de szerencsére nem pótoltuk.

●

Dániának sokáig virágzó üzlete volt a pornó. Ma már sztornó. A pornóipar AIDS-frászban agonizál, a fiatalok között új járvány terjed: a hűség. Az egykor izgalmas fotókat már a magyarok se veszik...

●

Szolidabb szex-ügy, hogy a koppenhágai parkokban nem ritka az anyaszült meztelenül napozó őslakos.

— Szégyellje magát! — szólított meg egy meztelen férfit egy idős és prűd turistahölgy. Szólni fogok a sarki rendőrnek.

— Nem jó — felelte a pőre férfiú. — Ugyanis én vagyok a rendőr.

A dán régi hajózó-kereskedő nép. Ennek szellemében utazott el a dán királynő Japánba, ahol előkelő rangját felhasználva hazája számára pompás üzleteket hozott.

Elnézést, de volna egy magyar változatom:

Az ismert külkereskedelmi vállalat vezérigazgatója előkelő rangját felhasználva elutazott Japánba és barátnője számára pompás ajándékokat hozott.

●

Ne feledkezzünk meg a világhírű dán mezőgazdaságról, melynek első számú sztárja a rekordtejelő fejőstehén. Ő az eszményi dán. Nem vitatkozik az elképesztő adókról, egyszerűen leadja a tejet.

●

Sok dán család lakik Koppenhága híres csatornáin, szép, lakályos bárkákban.

Egy tipp: nekünk is van egy nagy Dunánk, mi az akadálya, hogy megoldjuk a lakáskérdést? Legfeljebb az új lakások nem felül áznak be, hanem alul.

●

A pia eszméletlenül drága. Egy dán alkoholista így hencegett: jövő héten átmegyek Rostockba, egy hétig hullarészeg leszek, aztán hazahozok tíz üveg pálinkát, eladom és több pénzem lesz, mint amikor elindultam.

●

Ismert shakespearei mondás, hogy valami bűzlik Dániában. Mint tudjuk, egykor a politika bűzlött. Ma sajnos a tenger bűzlik a szennyeződéstől. A tenger viszont nemcsak Dániában bűzlik, hanem egész Európában és persze a politika se egészen szagtalan.

●

A szennyezett tengerárhoz rekordárak társulnak. Dánia a világ egyik legdrágább országa. Szerény kétágyas szobánk hétezer forintnyi dán koronájába került a magyar utazási irodának: A divatcikkek árától libabőrös lett a bukszám. Fogadják hát a címadó nótát úgyis mint jótanácsot:

Dániába kéne menni, de csak nézni és nem venni!

Fülöp György

A Ludas Matyi nyílt tere

LIBÁM SEMMIFÉLE FELELŐSSÉGET NEM VÁLLAL A Kacsáért

RÉGI DICSŐSÉGÜNK...

– Annyi sikeres három- meg ötéves terv után micsoda szégyen holmi „Marshall-tervre" ácsingózni...!

CSILLAGHULLÁS

A meteorológusok szerint hazánk felett általában késő nyáron figyelhető meg a legtöbb hulló csillag. A történészek szerint pedig általában ősszel. Legutóbb 33 éve volt ilyen nagy csillaghullás, persze az spontán történt, nem pedig a kormány kezdeményezésére.

Amint lesz kapacitás — így a kormányszóvivő — a középületekről leszerelik a csillagokat, s úgy tetszik, a címerünkről is hamarosan lekerül ez a szimbólum. A hozzáértők úgy tartják, hogy nincs helye az állami címerben olyan jelképnek, amelynek hosszú távon nincs realitása. A csillagot valószínűleg a Kossuth-címer fogja felváltani, bár abban is van egy pár olyan szimbólum, amelynek jelenleg nincs realitása, de ha a Tátra és Fátra mellé egy benzinkupont is odarajzolunk, rögtön közelebb érezzük magunkhoz ezeket a történelmi jelképeket.

Egy nemrégiben alakult társaság határozottan ellenzi a csillagtalanítást, mondván, hogy 77 olyan országot számoltak össze, amelynek címerében, vagy zászlaján csillag van. Utánaszámoltam, a társaságnak igaza van, még akkor is, ha ideszámolták Izraelt is, amelynek címerében ugyancsak van csillag, bár annak eggyel több ága van, mint a vitássá tett ötágúnak.

Újsütetű heraldikusaink azt is kisütötték, hogy nem kell félni az ötágú

csillagtól, hiszen az nemcsak a szocialista országok állami jelképeiben fordul elő. Sőt! A szovjet zászlón mindössze egy csillag van, míg az amerikaira 50 darab is ráfért. Nos, ez az arány valószínűleg realitásokat is tükröz, de nem kell ebből nagy problémát csinálni, hiszen már eddig is volt olyan szocialista ország, amelynek a címerében soha nem volt csillag. (Akár hiszik, akár nem, ez az ország: az NDK!)

Tehát búcsúzunk a csillagoktól, anélkül, hogy másikat választottunk volna magunknak. (Ezt egy nemrégiben kihantolt magyar poéta nyilván összefüggésbe hozta volna egy bizonyos négyökrös szekérrel, amely az utóbbi időkben bizony igencsak lassacskán ballagott.) A csillagtalanítási kampánynak máris vannak túlkapásai, egy vidéki kisvárosunkban még az egycsillagos szállodákról is leszedték ezt a politikai jelképet, két legyet ütve egy csapásra; megszabadultak egy rossz emlékűnek minősített szimbólumtól, és ráadásul a szobákba se kellett bevezetni a folyóvizet.

Hogy mi lesz azzal a sok leszedett csillaggal? Nos, a csillagok zöme — pártvagyon. Mivel a párt elmulasztotta, hogy ezeket a csillagokat még időben ráírassa egy újonnan alakult kft-re, ezeket fel kell osztani a megalakuló pártok között. A háromoldalú dialógus során elfogadott 2 milliárd forintnyi — átadásra ítélt — összeget le lehetne róni csillagokban is. S ha az utódpártoknak ez az apport nem tetszik, van más megoldás is. A csillagokat, ízléses bársonydobozokban, el lehetne adni a nyugati érdeklődőknek. Kis csillag: 5 dollár, nagy csillag: 10 dollár.

Most lenne célszerű berobbanni a külpiacra, és nem kellene megvárni, amíg túlkínálat lesz...

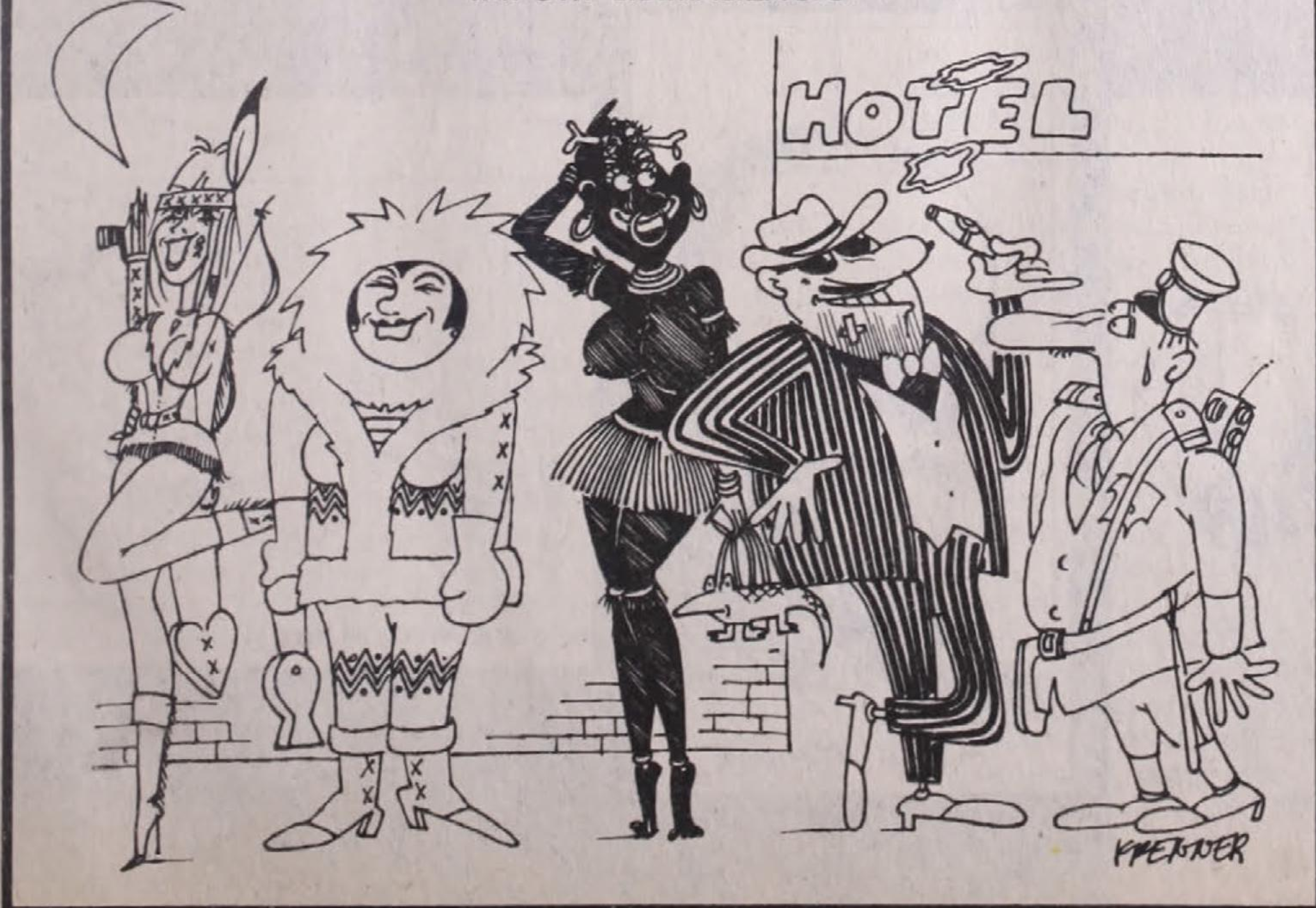
Trunkó Barnabás

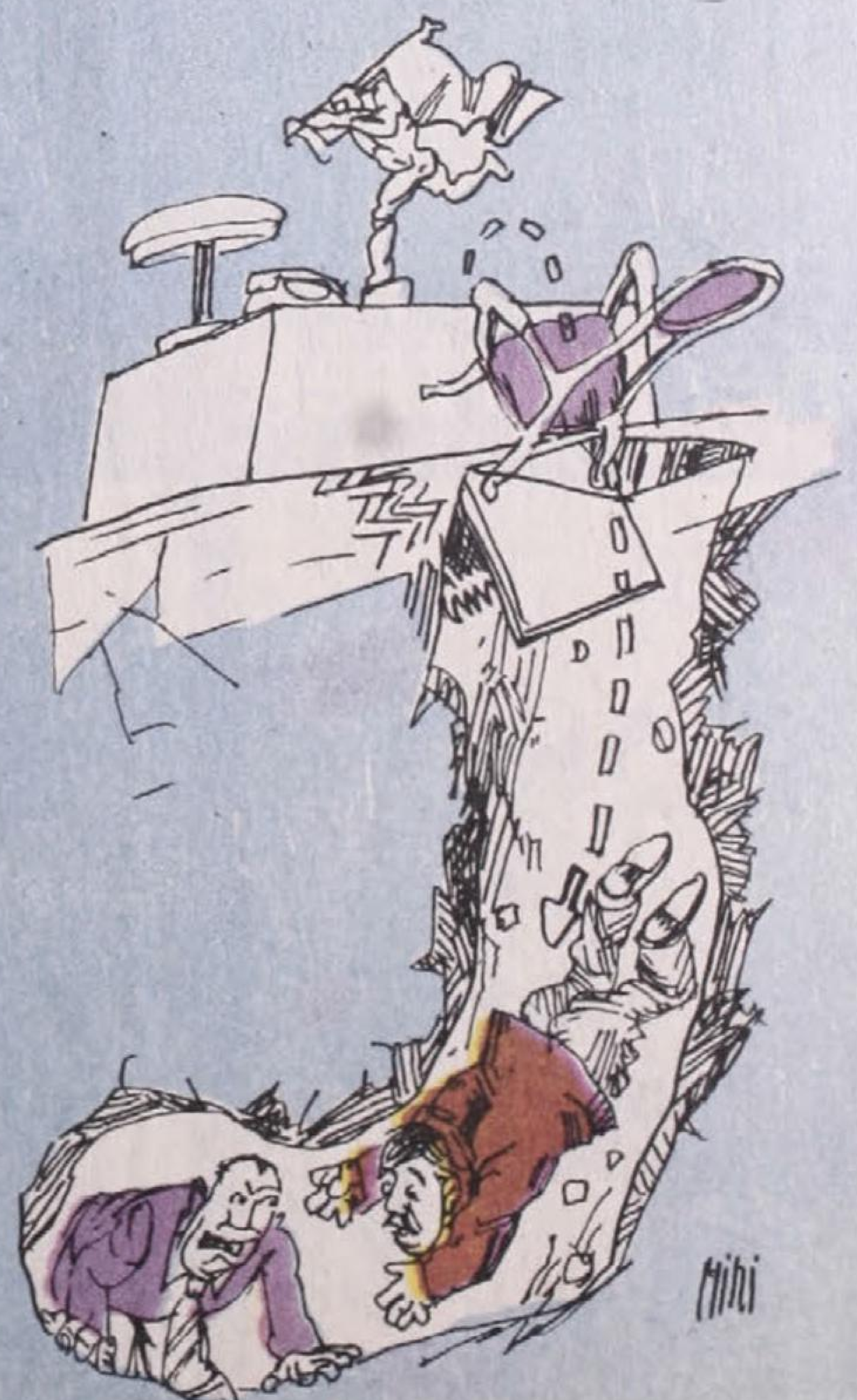
SZERKESZTŐSÉGBEN

– Ez lesz a szobája, ez meg az önvédelmi fegyvere.

IMPORT–LIBERALIZÁCIÓ

– Mi az, barátom, te is lekerültél a toplistáról?

A NAGY (ÁT)VERÉS

Hál'istennek ezt is megértük. A világútlevél, az egységes devizaszámla és a többpártrendszer után itt a legújabb: Magyarországon verik az újságírókat.

Az úgy történt, hogy Nagy Bandó András humornyik a televízió Híradójában bevallotta, hogy nyilvánosan, tanúk jelenlétében, Zalatnay Sarolta seprűnyelével összeverte Menyhért Mészáros Lászlót, a Kacsa című lap főszerkesztőjét. (Az anyagi kár — egy eltört seprűnyél — nem jelentős.)

Az előzmények egyszerűek, bár némiképp nehezen követhetők. A kéthetente megjelenő magazin egyik számában lerántotta a leplet a szegény milliomos humornyikról, aki az újság képes beszámolója szerint a Rózsadomb tetején lakik, nyugati autója van és jól ismeri az egyik OTP-főnököt. A cikk nem tetszett a humornyiknak és amikor az újságíró éppen háza közelében ólálkodott, kiszaladt és nyomdafestéket nem tűrő négybetűs szavak kíséretében addig verte a főszerkesztőt, míg el nem tört rajta Zalatnay Sarolta seprűnyele.

A tévénéző boldogan bámul a képernyőre. Nem ért semmit az egészből, de legalább — ritka ma az ilyen! — jó érzés tölti el: végre valami jóízű, szaftos kis botrány, egy olyan ügy, melynek nem ő a kárvallottja, nem az ő hátán csattan az ostor, azaz a seprűnyél.

A Kacsa főszerkesztőjének állítólag még hápogni sem maradt ideje, elöntötte a vér és rögtön el is határozta: megbízottja bokszmérkőzésre hívja ki a humornyikot, méghozzá nem is akárhol, hanem a Nemzeti Sportcsarnokban. A nagy mérkőzést Som Lajos (róla még később) szervezi, a bevételnek a Kacsára eső részét pedig nemes célra (idős nénik úttesten történő átvezetésére stb.) ajánlják fel.

Sajnos, akadnak ebben az országban olyan elvetemült egyének, akik nemhogy a tévének, de még a Kacsának sem hisznek, s van képük arra gondolni, hogy az egész történet egy mucsai módon kitalált és kitalált kacsa. Hogy a néző, akit még soha nem vertek meg ilyen híres seprűnyéllel, könnyebben eligazodjon ebben a dzsumbujban, az alábbiakban némi kis betekintést kap e nem mindennapi ügy kulisszái mögé.

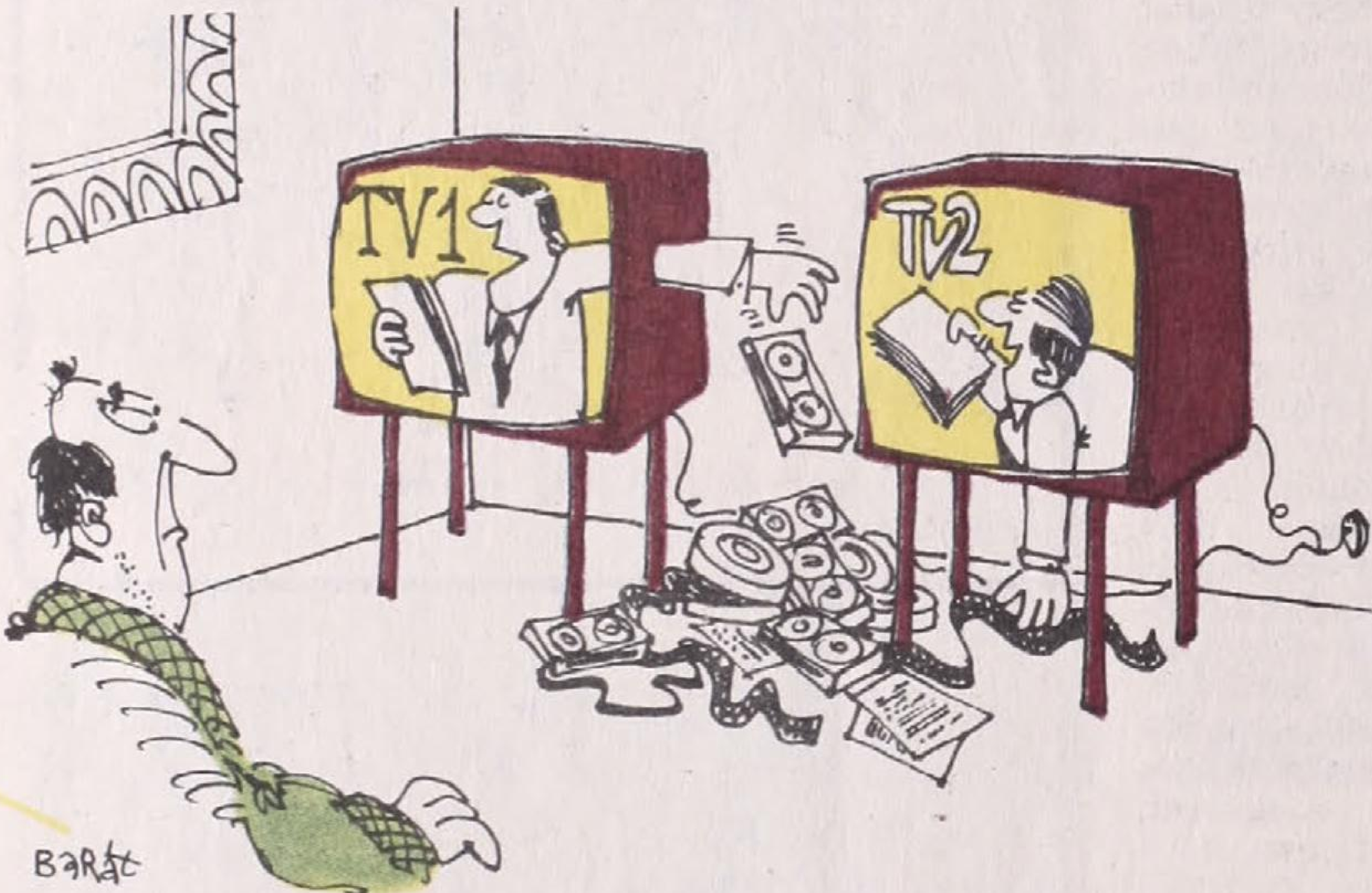
A nép által kedvelt, plebejus humoráról és érzületeiről ismert humornyik valóban a Rózsadomb tetején lakik, nyugati autója van, ami nem bűn, legföljebb kellemes. A szomszédban lakik Zalatnay Sarolta, aki nemcsak kiváló énekesnő, de újabban újságíró is, véletlenül éppen a Kacsa című lapnak a rovatvezetője. Ez sem bűn természetesen, legföljebb történetünk szempontjából egy kicsit kínos. A Kacsa főszerkesztője, valamint Som Lajos, az egykori „őszinte kőkemény" Piramis zenekar vezetője nem lakik a Rózsadomb tetején, ezzel szemben a Kacsa megírta, hogy Som Lajos veri a nőket. Mit tett erre az őszinte kőkemény Lajos? Még egy fél seprűnyelet sem volt hajlandó szétverni az újságírón, viszont a legutóbbi Teleferében bevallotta: kellemes kis reklámfogásról volt szó, hiszen ismert tétel a hírességek világában: mindegy, hogy mit, csak beszéljenek az emberről. (Som készülő könyve különben véletlenül éppen a Kacsa-könyvek sorozatában jelenik meg.)

A Kacsa egyébként nemcsak Somot és Bandót leplezte le, hanem a többi között Nádas Györgyöt is, amint éppen kilép egy bérház kapuján újdonsült kedvesével, heves mozdulatokkal tiltakozva és veréssel fenyegetőzve a fényképező ellen. Jólértesült, ám szavahihető tanúk szerint a fényképezési akciót Nádas közösen tervelte ki a Kacsával, hiszen — lásd mint fenn — mindegy, hogy mit, csak beszéljenek az emberről.

Aki pedig még ezekután sem érti, hogyan került a Kacsa a Híradóba, azt megnyugtatjuk: néhány hete már ez a műsor is rendszeresen közöl reklámokat.

Föld S. Péter

MŰSORSZÓRÁS

NAGYBERUHÁZÁS

– Vettünk a férjemnek egy nadrágot!

zenei portrék

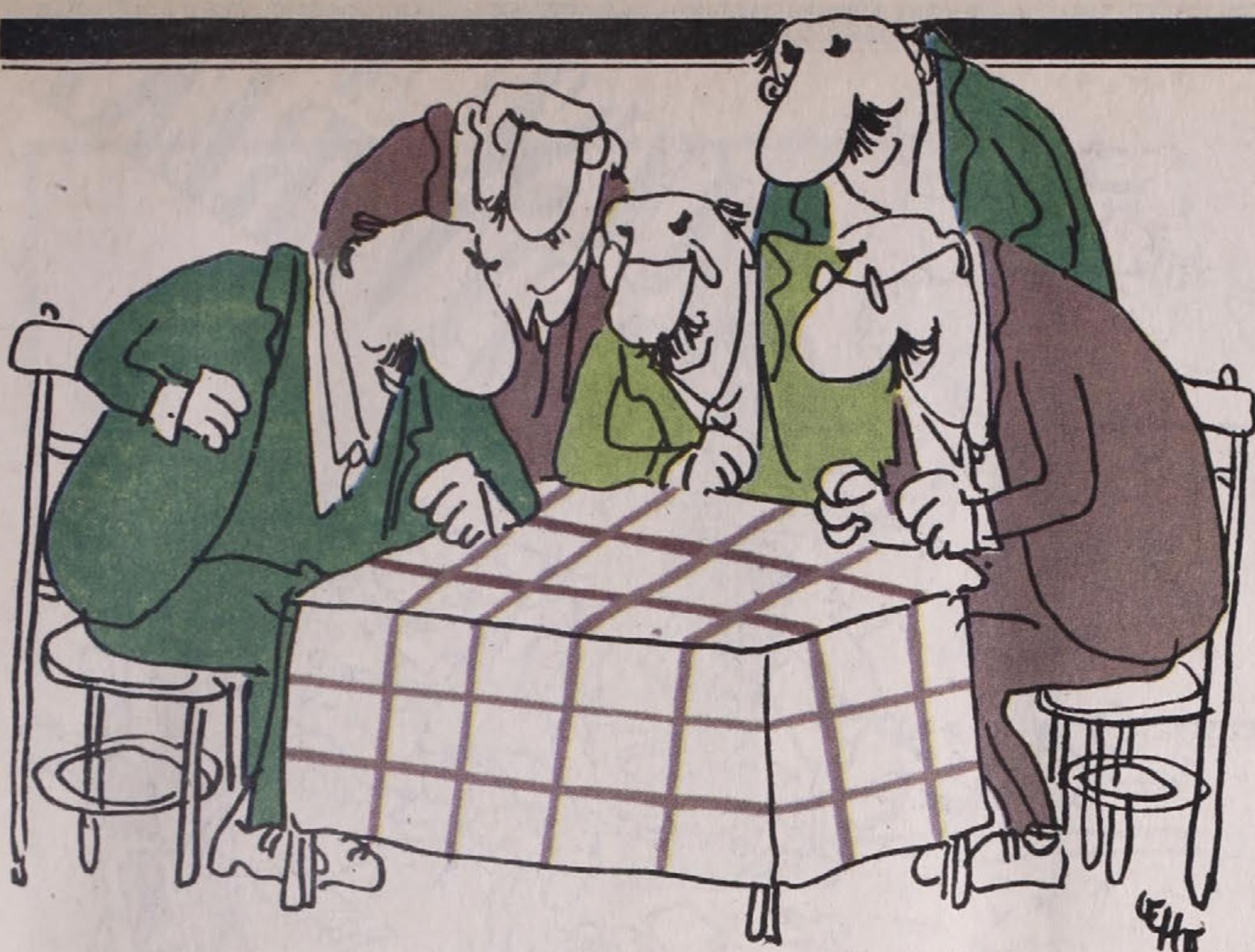

SAJDIK FERENC RAJZAI

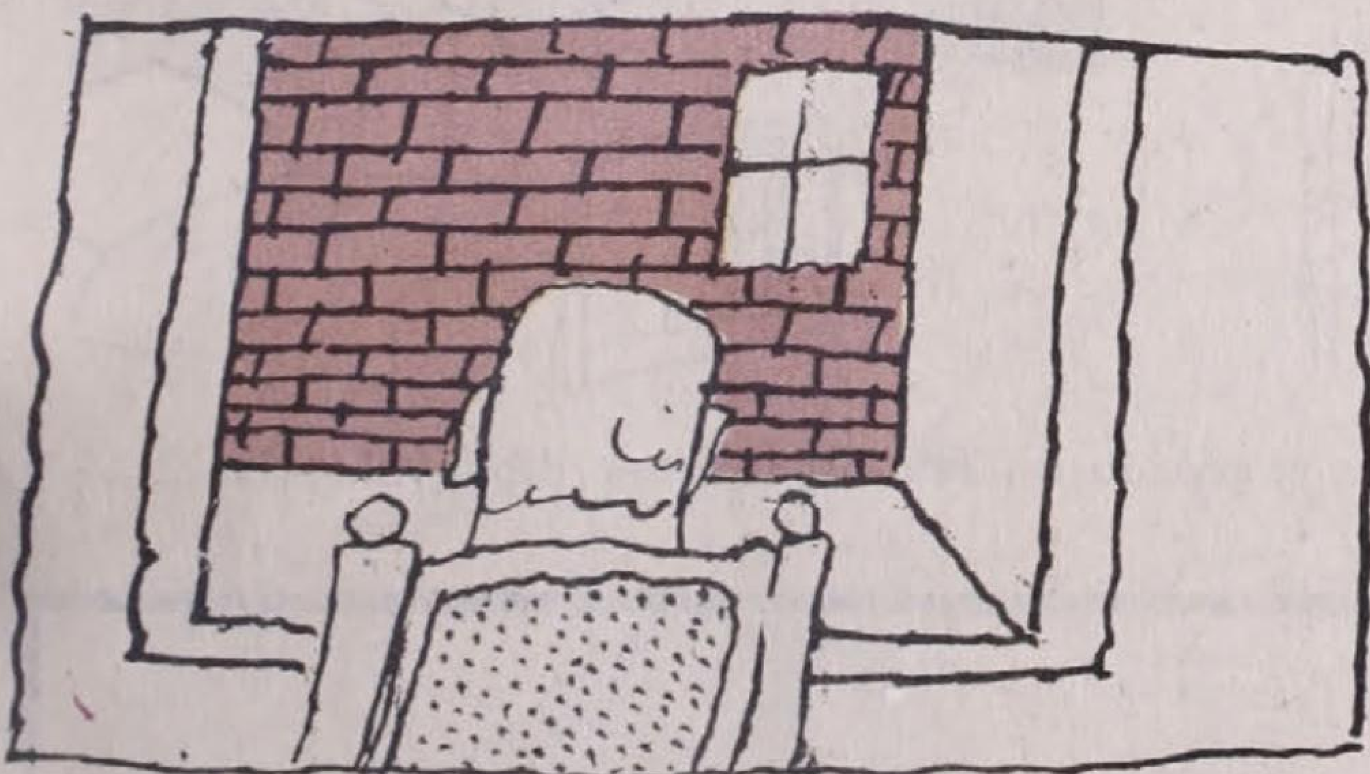
ALAKULÓ GYŰLÉS

– Mint Joszif Sztálin társaság, legelőször is lecsuknánk a Münnich Ferenc meg a Kádár János társaság tagjait...

ÁTMENTEM A VAGYONOMAT

Hűvös este volt, fázósan teregettem magamra a napilapokat, miközben mélabúsan töprengtem azon, vajon hogyan viselkedik majd főbérlőm a közelgő szabad választások alkalmával...

Mi lesz akkor, ha a szabad választások mámorában elhatározza, hogy új albérlőt választ helyettem, és én végleg kikerülök innét, e meghitt odúból? Pedig már úgy megszerettem a szemközti tűzfalat...

Szép kilátások, mondhatom!

Szemközti tűzfalat még csak-csak szerzek magamnak, de mi lesz a vagyonommal?

Nincs mese, át kell mentenem a vagyonomat — bújtam elő elszántan a napilapok alól.

Mindenekelőtt nézzük meg, miből is áll a vagyonom — húztam ölembe soványka blokkfüzetemet, s lázasan lajstromozni kezdtem.

Egyetlen és egyben kedvenc karosszékemen kívül rendelkezem még egy hirtelencsíkos kempingágygyal, egy kőrisfából készült mahagóni íróasztallal, továbbá néhány száz kötet könyvvel, egy Szokol zsebrádióval és talán némi szellemi tőkével is, bár holtakról inkább jót vagy semmit...

Nos, hát ezeket kellene átmentenem.

De mily fondorlattal?

Hogy működésbe hozzam zsibbadó agysejtjeimet, főztem magamnak gyorsan egy ismerős teát. (Ismerős volt, hiszen ugyanazt a Lipton-filtert használtam már reggel is.)

Mi lenne, ha vagyonom átmentésre alapítanék egy egyszemélyes káeftét, mondjuk Nix 2001 néven? Belátom, nem túl eredeti az ötlet, de másoknál már bevált...

A következő napkelte már a legközelebbi cégbíróság előtt kanyargó sorban találkozott velem. Alvást színlelve araszolgtatam előre a többiekkel, amikor egy súlyos tenyér nehezedett a vállamra.

— Te is fiam, Brutus? — csillogtatta meg latinos műveltségét a kelő Nap sugarainál Pentele, egykori gimnáziumi padtársam. És azonnal sorolni kezdte, mi mindent szeretne ő is átmenteni. Éppen balatondeleji nyaralójának átmentésénél tartott, amikor szelíden lefejtettem kezét a vállamról, és óvatosan közbeszóltam:

— Mondd, Pentele, neked miért kell átmentened a vagyonodat?

— Kettős szorításban élek — szorította meg vállamat ismét az agg cimbora. — Egyik oldalon ott a volt feleségem, a másikon pedig maga az APEH! Nem is tudom, melyik a szörnyűbb... Ki kell találnom valamit...

Lopva körbepillantottam, majd Pentele kapitális füleibe csimpaszkodtam és közelebb húztam azokat magamhoz:

— Csitt! Egyetlen arcizmod se ránduljon, de azt hiszem, tudok segíteni rajtad...

*

Vacsora után a tujafák alatt szenderegtem, amikor megérkezett Pentele levele. Mihály bá, a balatondeleji postás igazán aranyos ember...

Egyébként azt írja a barátom, hogy a házinéni rétese szinte elolvad az ember nyelvén, és a szemközti tűzfalra pedig odapingáltak valami jópofa választási jelmondatot.

Walter Béla

Megszűnt a BM pártbizottsága

MOST MÁR KI SZÓL BELE A BELÜGY BELÜGYEIBE?

MAGYAR SZKANDER...

REFORMFELADAT

„Reformtársaim! A mi feladatunk, hogy a régi tartalmat megtöltsük új formával!"

TANFOLYAM

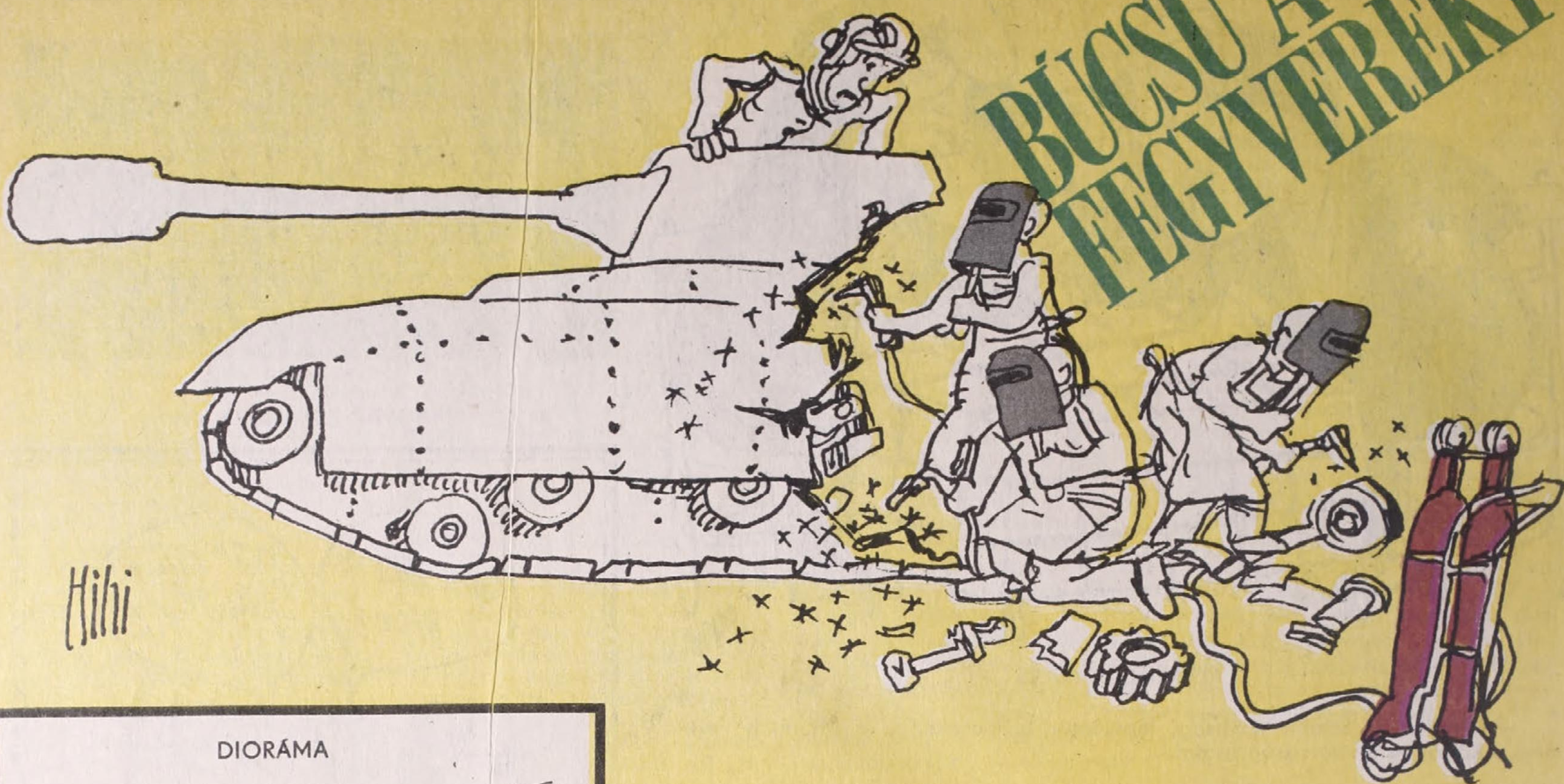
„Tanuljunk könnyen, gyorsan felejteni!"

T. P. J.

SÚLYOS TEHER

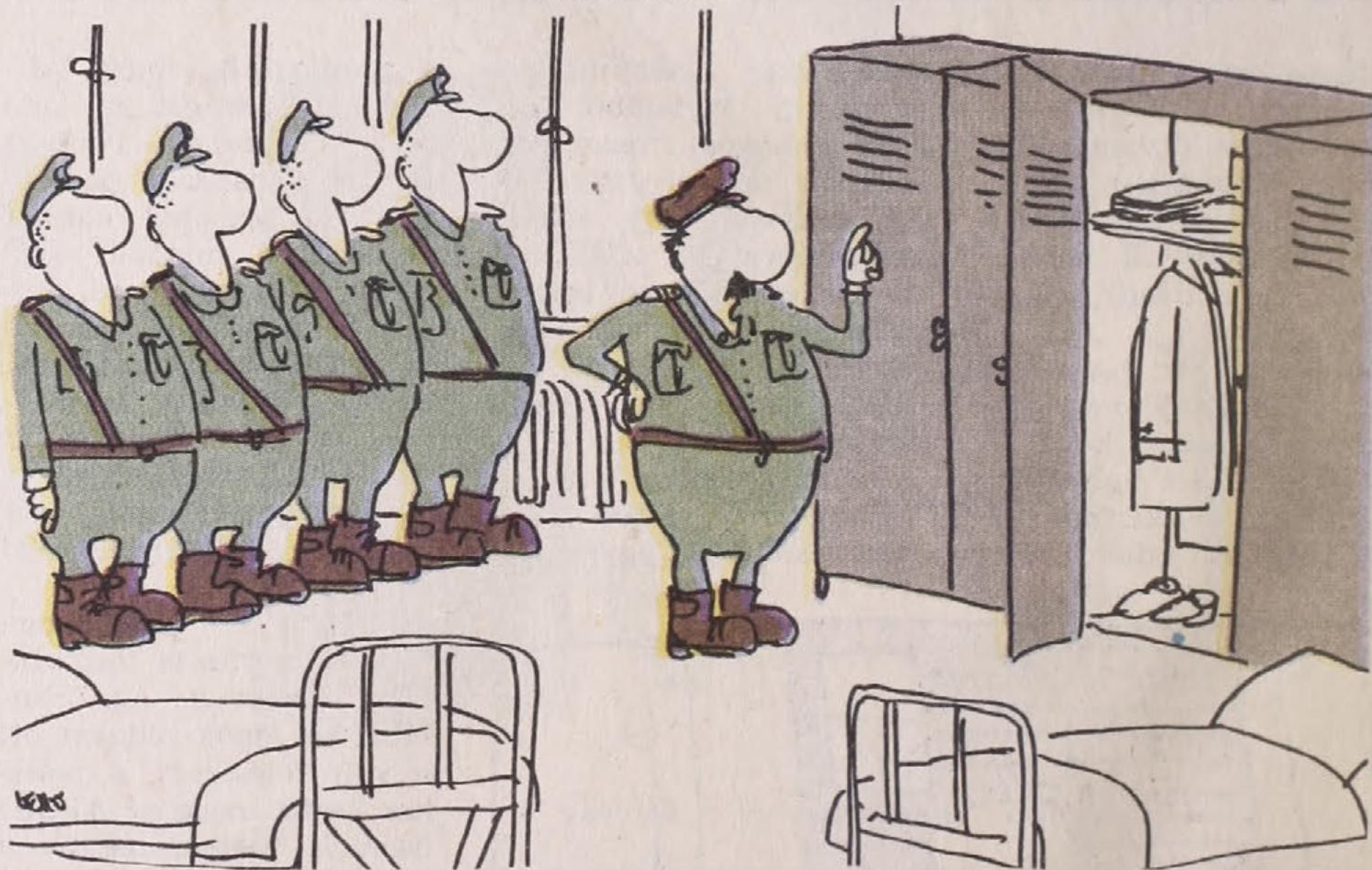
BÚCSÚ A FEGYVEREKTŐL

DIORÁMA

ÚJONCOK

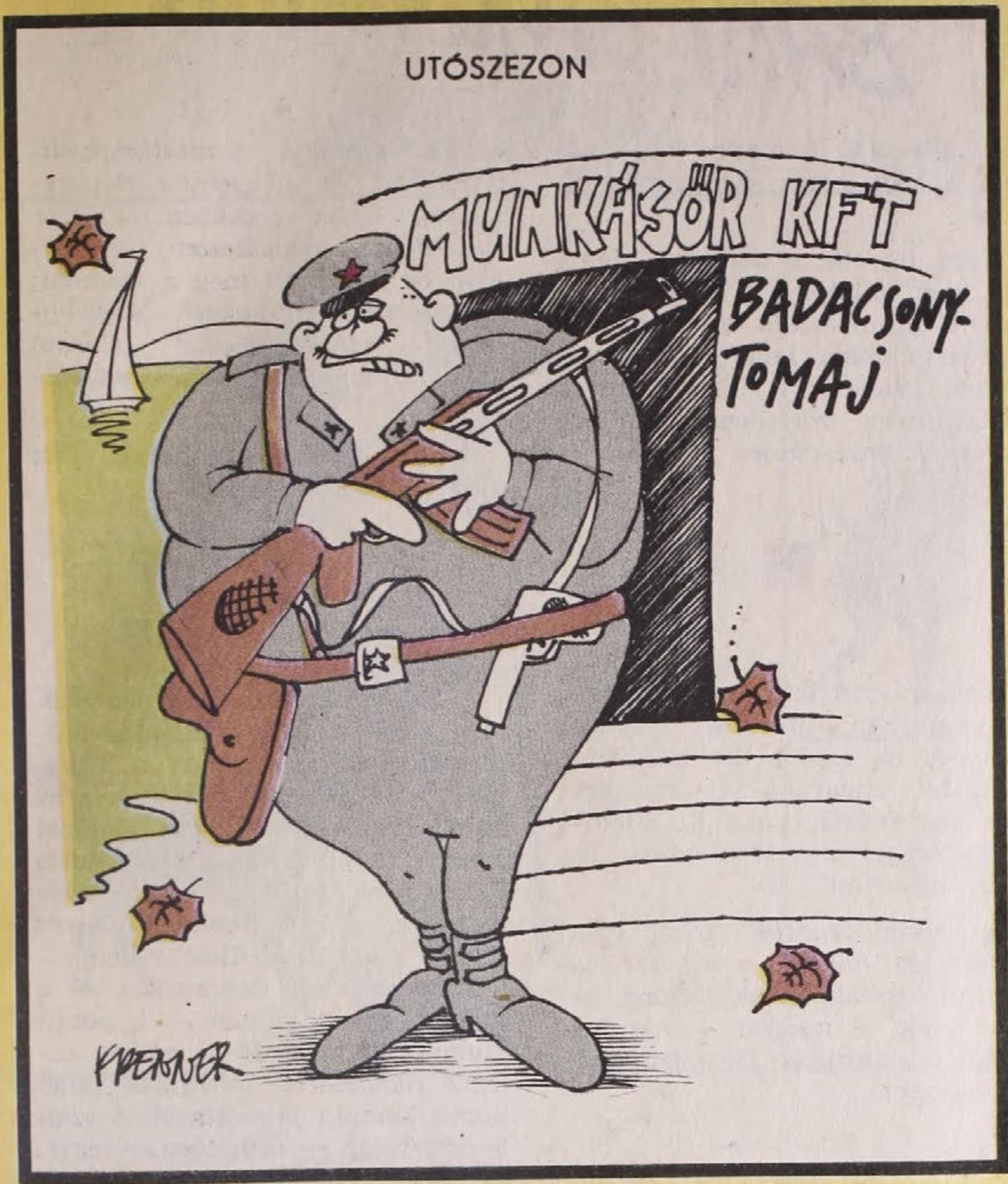

– A zubbony pedig elvágólagosan fekszik a Szent Bibliával...!

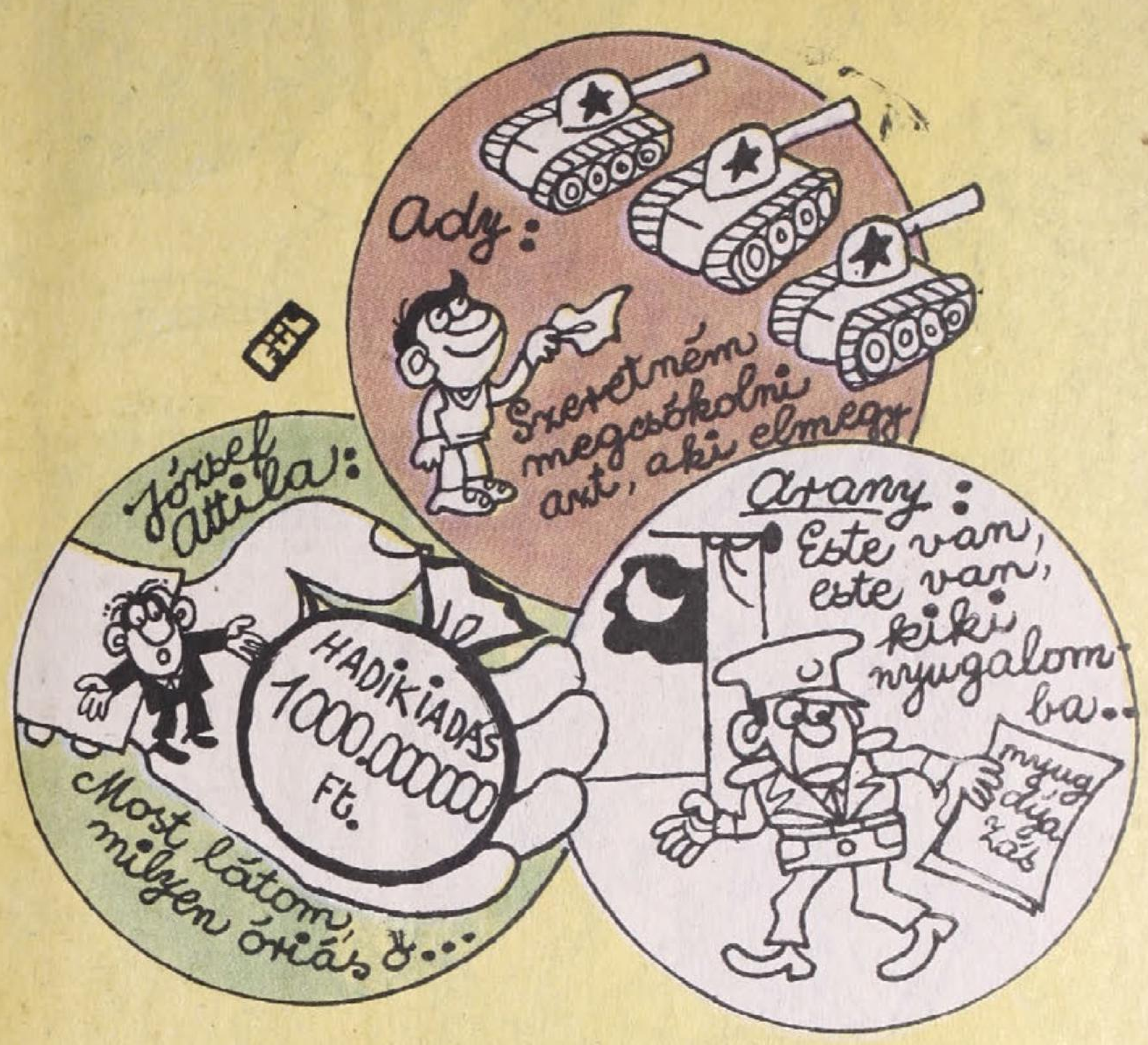
LOMTALANÍTÁS

UTÓSZEZON

A LESZERELÉS KÖLTÉSZETE

– Csak tudnám, a sok tutyi-mutyi civil miért irigyli a mi fegyvereinket . . .!?

BAKI BAKI HÁTÁN

„*Egykerekű* kerékpár" — hallom a tévé egyik cirkuszműsorában.

Nem figyeltem eléggé a képre, így csak föltételezem, hogy a szóban forgó *páratlan* mutatványoseszköz egyetlen, fából készült vaskarika lehetett — hacsak nem a kísérőszöveg szerzőjének van egy kerékkel kevesebbje.

■

Két olyan krimit is olvastam a közelmúltban, amelynek fordítója (tévedés ne essék: két különböző személy!) egyaránt azt írja egy-egy szereplőről, hogy az illető a rendőrséggel már több ízben „*bajuszt akasztott*".

Akasztani *tengelyt* szokás valakivel, nem bajuszt, a bajuszt legföljebb *össze*akasztják. Bizony, nehéz nyelv a magyar — de legalább a fordítók elsajátíthatnák úgy-ahogy!

■

Kosztolányi annak idején nyelvünk „elnyúlósodásának" veszélyétől tartott. Azóta kiderült: okkal. Időközben a tizesből *tízes* lett, a huszasból *húszas*, már nem sujtunk, hanem *sújtunk*, és így tovább. „Árboc" szavunk még egyik irodalmi hetilapunkban is „árbóc"-ként jelent meg a minap. Sőt, újabban nyelvész (!) is „*súlykol*"-t ír „*sulykol*" helyett (Magyar Hírlap). Ugyanő írja ezt is: „*sejtetni engedvén*". (Helyesen: vagy „sejtetve", vagy „sejteni engedve", sőt akár „sejttetve". Hiszen aki sej*tetni* enged az nem tesz egyebet, mint megengedi másnak, hogy valamit megsejtessen egy harmadikkal.)

Írók, hírlapírók, nyelvészek, korrektorok! Hát már ti is?

■

Írótársam és jóbarátom tollából olvasom az Élet és Irodalom hasábjain, hogy egy bizonyos illető „megmarad a mostanában elterjedt kulcstörténetek — a magyar *roman clou* — keretein belül, amely műfajt, ha majd az irodalomtörténet számára meg kell határoznunk, magyarosan akár roman kló-nak is nevezhetnénk".

Továbbá „roman clou" (szögregény? poénregény?) helyett franciásan „roman *clé*"-nek (irodalmi nyelven „*roman á clefs*"-nek), mert — és ez a dolog *klú*-ja — a kulcsregényt franciául az jelenti.

„Csehszlovákia *nemzetiségipolitikájában*" — olvasom a Népszabadság egyik cikkében. Először sajtóhibára gyanakszom, de lejjebb ez a szó üti meg a szemem: „*nemzetiségikérdéseket*". Még lejjebb: „*nemzetiségivita*". Három nap múltán ismét: „*nemzetiségivita*".

Ezek *egészújösszetételek*. És *mitmondjakelégrandák.*

■

A Sztori című magazin *Durr* címen adja közre a szellentés kultúrtörténetét az ókortól az űrhajózás koráig. Sajnálatos hiánya az áttekintésnek, hogy nem szerepel benne *Poujol* úr, a századfordulós Párizs híres petomanja, azaz szellentőnke, aki varietékben lépett föl, és a közönség által a helyszínen megrendelt dallamokat — a világon egyedülállóan — a publikumnak hátat fordítva, ezen a különös hangszeren (nevezzük talán popszofonnak) játszotta el. A szellentőművész — érthetően — egyike volt Frankhon leggazdagabb embereinek. Őt kihagyni egy ilyen izé... „kultúrtörténetből" meglehetősen nagy baki. Hogy ne mondjam: *luk-szusz.*

■

Kikapott egyik hazai mérkőzésén a Tatabánya. E tényt úgy kommentálta a Népszabadság sporttudósítója, hogy Tatabányán „elmaradt a *sziesztá*".

A játékosok nyilván még félálomban voltak délutáni... *fiesztájuk* után.

■

Végül két tévé-sportriporteri mondat:

1. „*A két versenyző között most már megvan a korkülönbség.*"

Korábban nyilván egyidősek voltak.

2. „*Ez nemcsak a világ leggyorsabb pályája, hanem egyszersmind a leggyorsabb is.*"

Aha.

Tímár György

KESERŰ ÖREGSÉG

– Én csak kis idők tanúja voltam.

– Rémesek ezek a nyugdíjasok, itt csetlenek-botlanak a számok űvöletében.

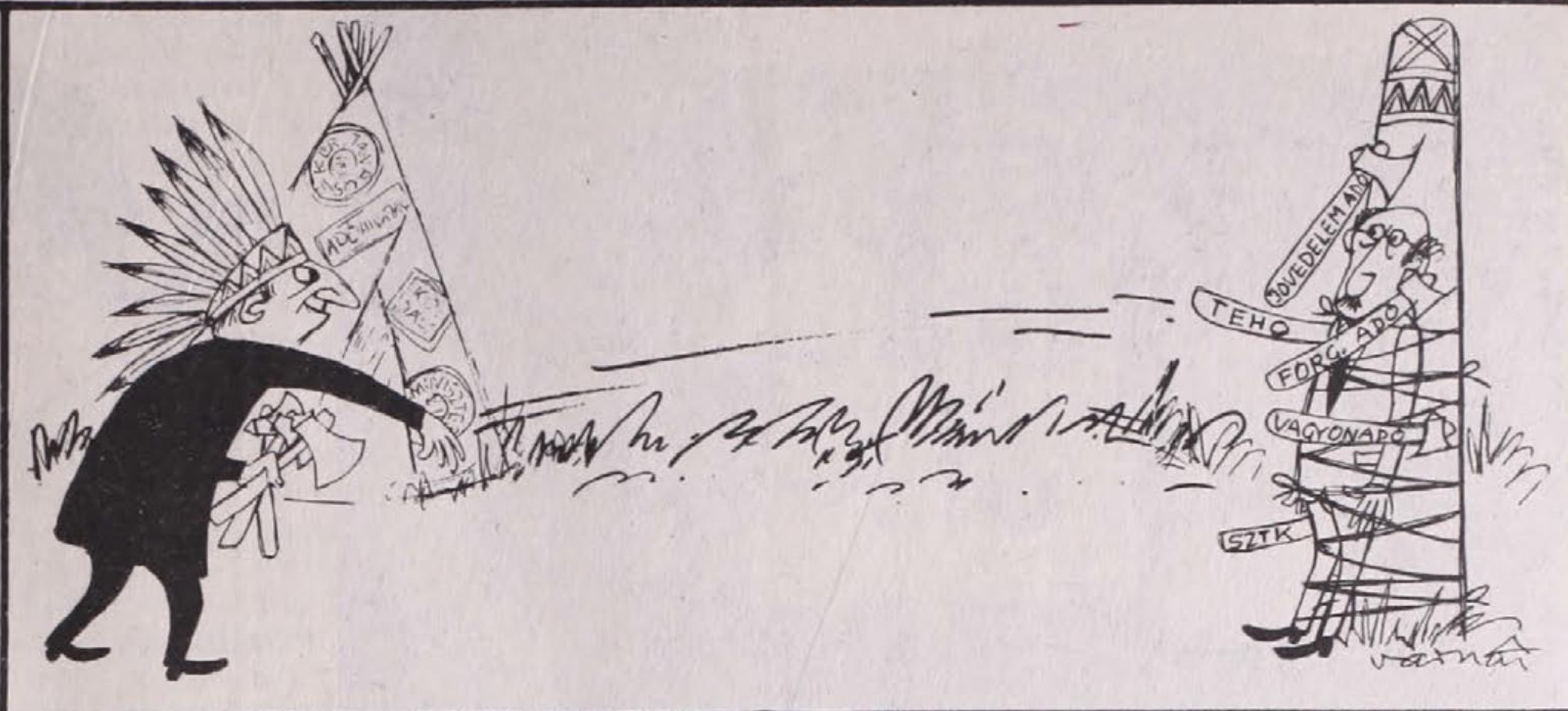
– Ezentúl én Kurt Mayer vagyok, Szabó elvtárs pedig Herr Müller Kölnből...

CSODA SZÜRETKOR

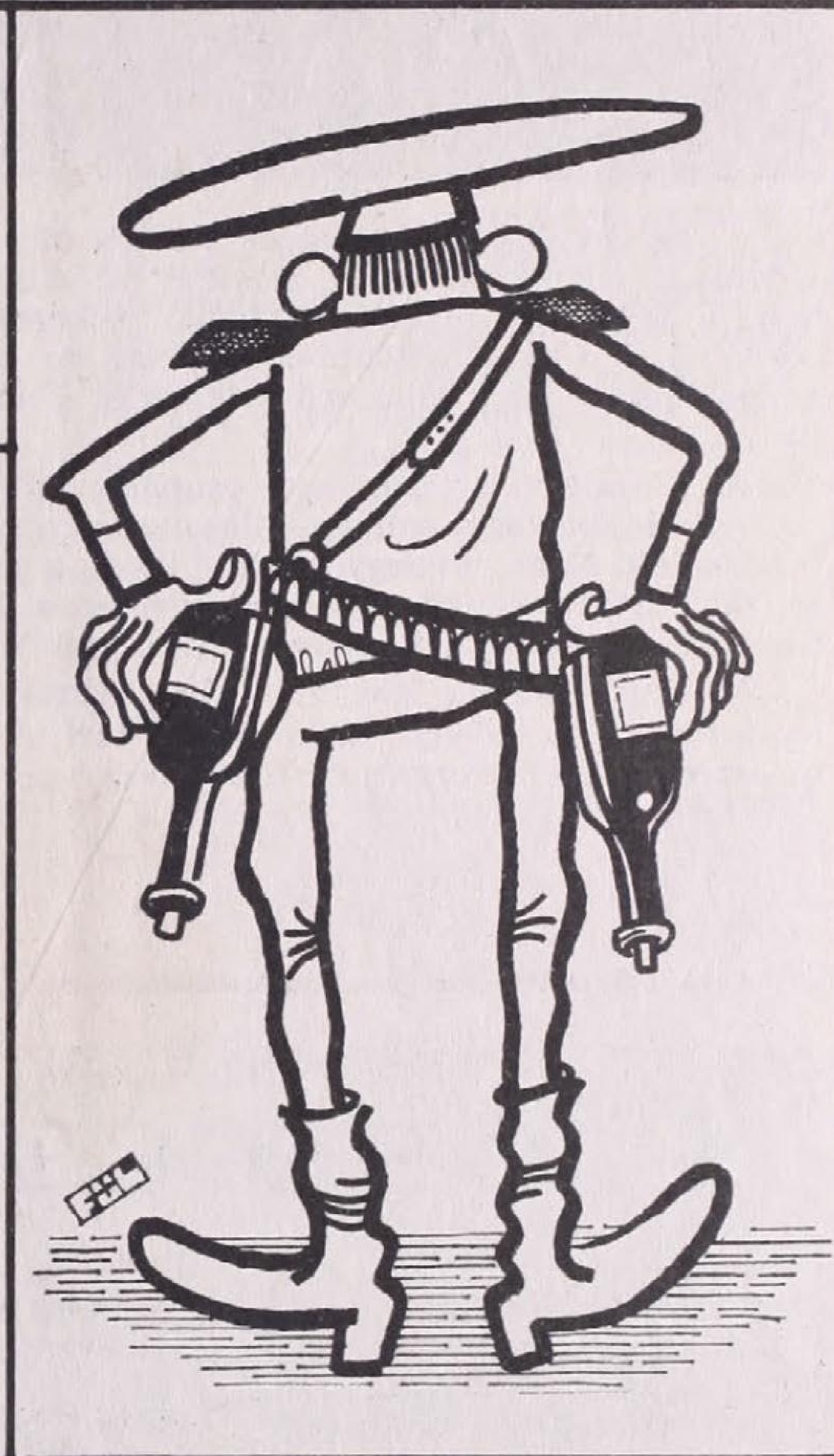

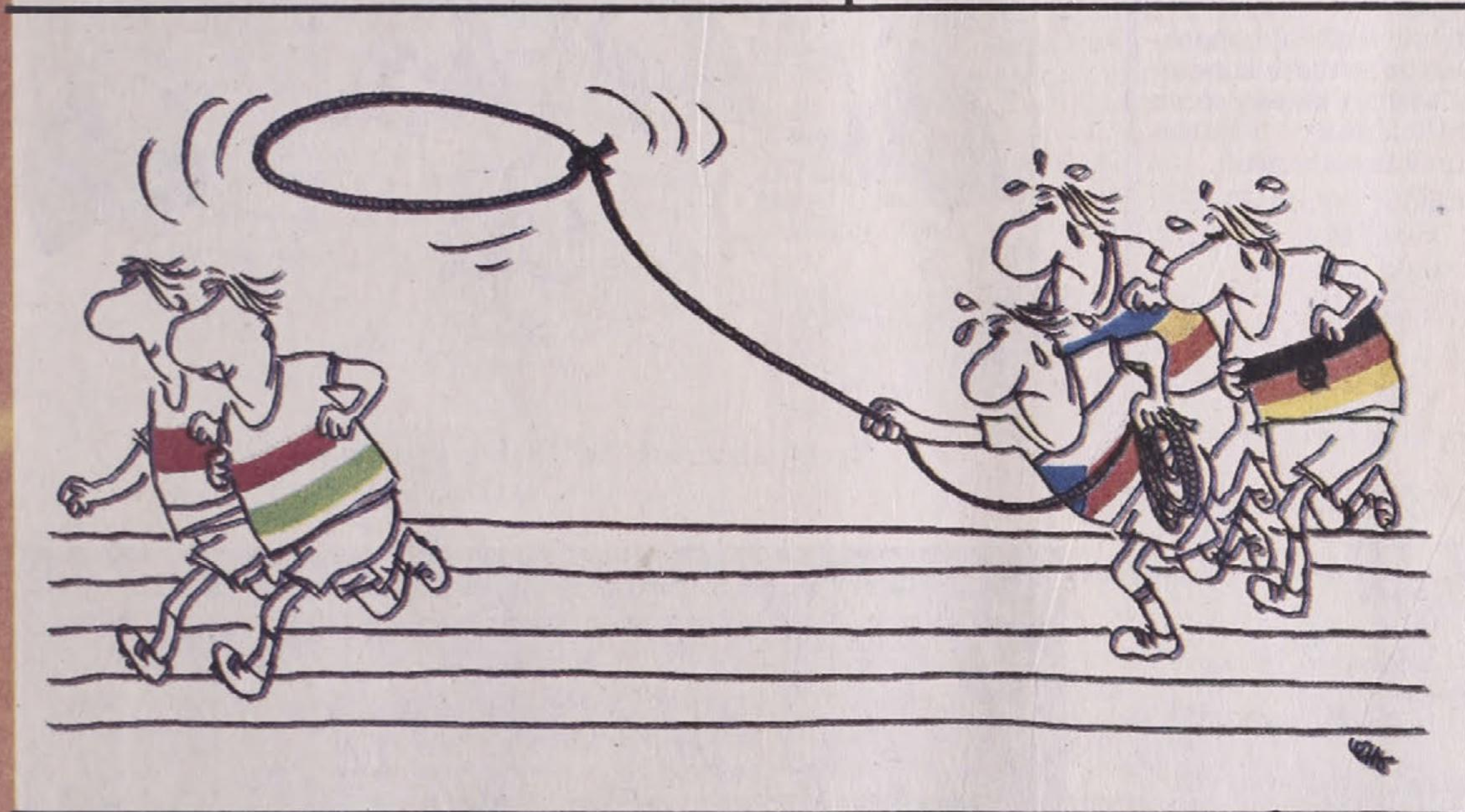
VAD-KELET

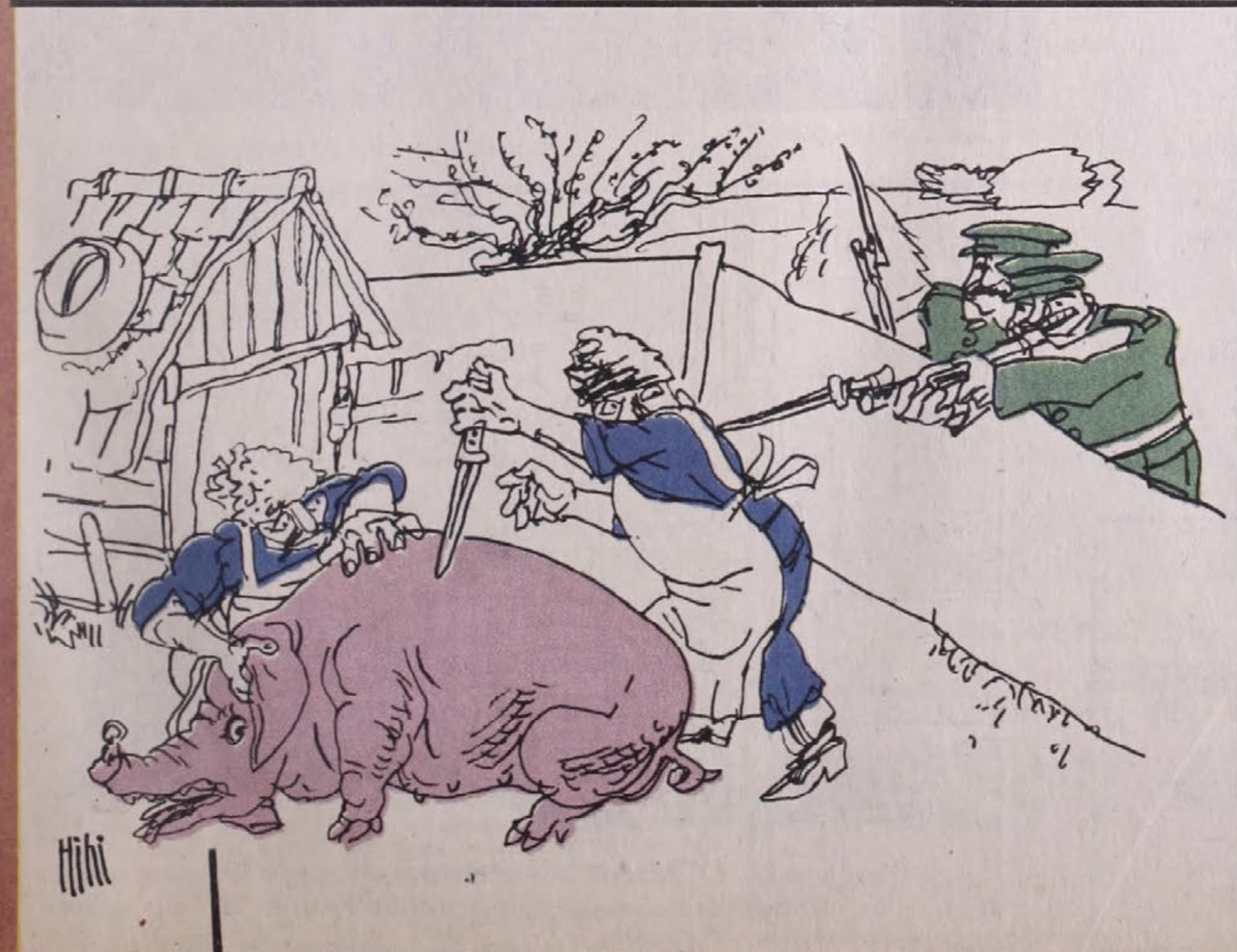

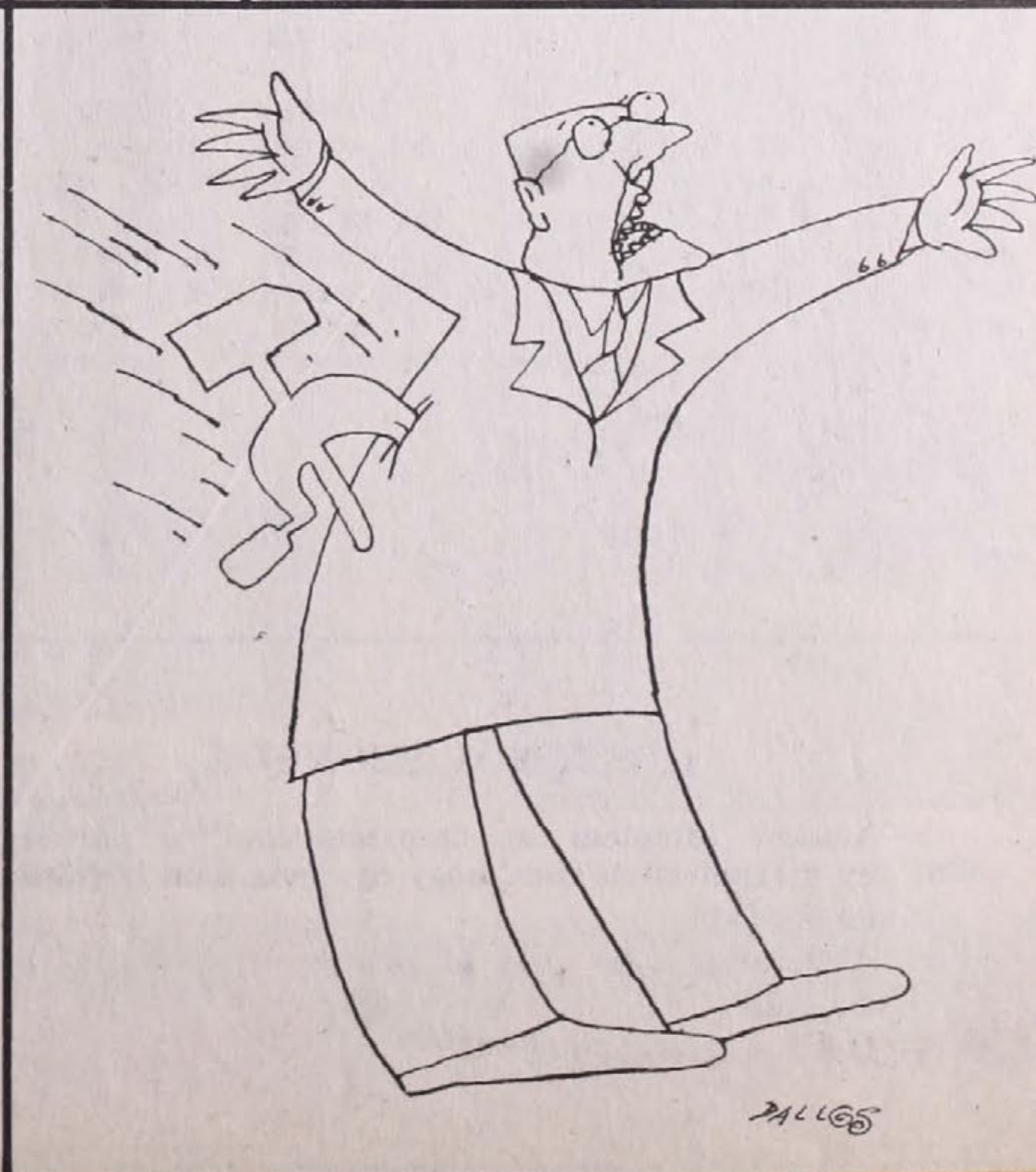

**MÉSZÁROS ÁKOS,
BRENNER,
VÁRNAI,
LEHOCZKI,
FÜLÖP,
HEGEDŰS,
DALLOS**

KUKTATANULÓK

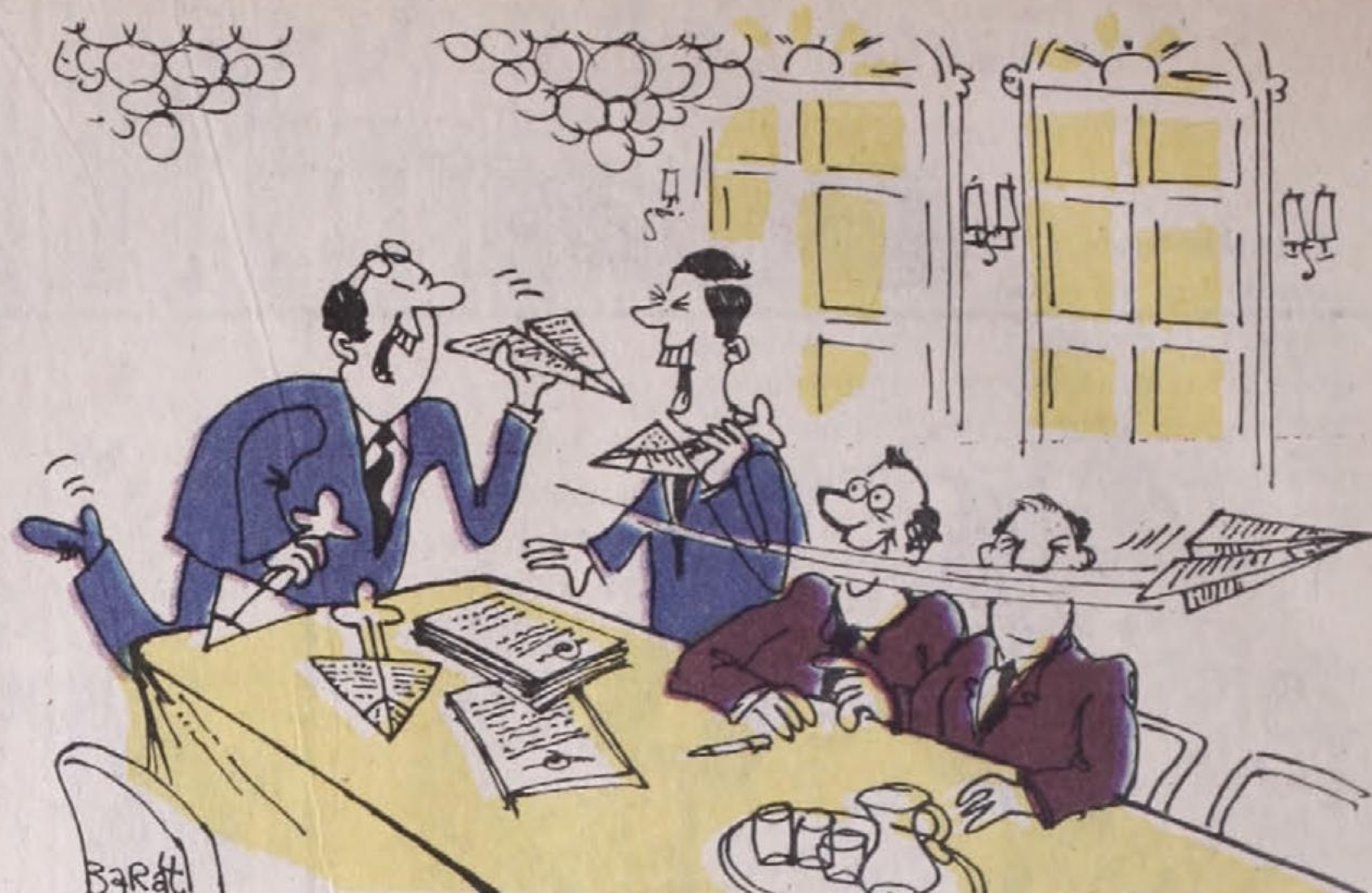

A méltán világhírű magyar szakácsművészet ismét nagyszerű újdonsággal rukkolt elő. A mostani híradás nem az ínycsiklandó ízek, a fejedelmi fogások világából érkezett, hanem a szakácsiskolából. E szerint a tanulók nemcsak az egyes ételek elkészítésének módját, de a korszerű viselkedés szabályait is elsajátíthatják.

A jó szakács ugyanis nem csupán a konyhai foglalatosságokhoz ért, de legalább ennyire otthonosan mozog az emberi kapcsolatokban is. Nem mindegy például, hogy a palacsinta sütése során hogyan tartjuk a serpenyőt: fenyegetően a fejünk fölé, vívóállásban, netán hónunk alá csapva, mitha csak munkába sietnénk.

Mai ismereteink szerint a leggazdaságosabb serpenyőfogási módszer, ha az edényt magunk elé tartjuk, kezünkkel finoman, de észrevehetően mozgatjuk: hátha tesz bele valaki valamit.

efespé

– Úgy látom, japán üzletfeleinket érdeklik a magyar értékpapírok.

KELETI TÖMB

– Nyugi, elvtársak, két fecske sem csinál nyarat!

JÓ REGGELT

Felszólították, tiltakoztak, cáfolta, drágább lesz.

Százéves, köszöntötték, elege van.

Szerkezetváltás, lépésváltás, megváltás.

Romániából, az NDK-ból, csehszlovák részről, a magunk részéről.

Naptár, újabb, pirosbetűs.

Támogatás, szorul, hurok.

Bizalom, elveszett, becsületes megtaláló.

Kórház, kitüntették, posztumusz.

Éjszaka, postafiók, fegyverrel.

Élettársát, feleségét, haragosát, aki csak az útjába került.

Felosztani, beosztani, ráosztani, megosztani.

Hallgatag, szótlan, SZOTlan.

Szoc. hazáért, kultúrárért, ráért, áttért.

Tárgyalás, kerekasztal, két szék között.

Átmenteni, pártvagyon, lottót vettek rajta.

A fél világ, tanyavilág, atyavilág.

Anyagi kár, személyi sérülés, szakértők bevonásával.

Elszámoltak, beszámoltak, felszámoltak, rászámoltak.

(szabados)

A szeptemberi (9. szám) **Ludas Magazin** keresztrejtvényének megfejtése:

Ez az. Tanuld meg, hogy nem kell mindig az utolsó pillanatig várni.

Kovács József, Szeged, Budapesti krt. 28. II. 7. 6723.
Sándor Imre, Tiszaderzs, Petőfi út 23. 5243.
Molnár Judit, Budapest, Váci út 54. 1132.

A nyereményeket postán küldtük el.

KÖSZÖNŐVISZONYOK

— Amikor kiléptem az emeszempéből, a pártcsoportbizalmi úgy megneheztelt rám, hogy egy évig nem köszönt.

— És azóta?

— Azóta már neki sem köszönnek.

— És most?

— Most már köszön.

T. P. J.

– Itt vagyok az OTP-ben, titkár elvtárs. Nagyon szépen rakják már be az emberek a valutát, megrendelhetjük az új állami Mercedest!

BOLHAPIAC

KERESNEK: Kisméretű, működő tévét; — Szilvási Lajos következő könyveit: Légszomj, Fény a hegyek között, Csillaghullás, Egyszer volt szerelem; — A Ludas Magazin 1985 január és 1986 június között megjelent példányait; — Tesz-vesz-szótárt.

KÍNÁLNAK: Két darab 200×80×10 cm-es szivacsbetétet, huzattal; — Négy darab kárpitozott széket; — Nagy villanyhősugárzót; — Lópokrócot; — A Rakéta regényújság 1984—1988 között megjelent teljes évfolyamait; — Gyermekjárókát; — Rácsos gyerekágyat; — Összecsukható, könnyű sportbabakocsit.

CSERÉLNEK: A Rakéta regényújság 1984—1988 között megjelent teljes évfolyamait bármilyen magyar vagy külföldi bélyegre (lehet forgalmi is); — Gyermekjárókát, rácsos gyermekágyat, összecsukható, könnyű sportbabakocsit kisméretű, működőképes tévére.

Kérjük olvasóinkat, hogy Bolhapiac rovatunkban csakis szerényebb értékű portékákat keressenek-kínáljanak.

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük, pontos címmel, ha van telefonszámmal. A közhírré tétetett holmik után munkanapokon 9 és 10 óra között a 1188-411-es telefonszámon lehet érdeklődni.

TOVÁBB GYŰRŰZIK A HAJNAL-VITA!

Ha Hajnal Csaba alaposan elmélyed a honi közállapotok elmzésében, rá fog jöni arra, hogy itt az árakon kívül lényegében semmi sem változott. Mindössze annyi történt, hogy a húst megették, a csontot lerágták, jelenleg a fazékért folyik a küzdelem. Talán egyszer még Hajnal Csaba is lehet olyan híres, mint az a Nobel-díjas lengyel, aki eredetileg szintén villanyszerelő volt. Csak az a kérdés, lesz-e akkor is hamburger.

Dr. Varga Péter
Budapest

Tisztelt Hajnal Csaba! Ön azt írta: „Van az embereknek elég bajuk, most még majd azon is törhetik a fejüket, hogy melyik pártba lépjenek be." Gondolkodjon csak: vajon nem azért van „elég bajuk" az embereknek, mert eddig csak egy párt volt? S hogy valaki melyik pártba lépjen be? Nos, azt hiszem, a helyes döntés megéri ezt a kis fejtörést.

Komáromi Attila
Székesfehérvár

T. Hajnal úr! Ha nem járt volna a Szovjetunióban is szemellenzővel, mint egy konflisló, akkor már ott is észrevette volna a sok változást. Ajánlom Önnek: vigyázzon a szakmájában csak 24 volttal dolgozzon, mert a 380 volt úgy megtalálja ütni, hogy az jobban fáj, majd, mint a kőbölcső, amiben hajdanán ringatták.

Szarka András
nyugdíjas, Szerencs

NEM FAIR!

A szekszárdi Skála áruházban színes tévét vásároltunk a minap. Kaptunk is annak rendje-módja szerint 30 darab autónyeremény sorsjegyet. Ezeket kitöltés után az üzlet bejárati ajtaja mellé elhelyezett ládába dobtuk, ami fölé ki van írva: Sorsjegybegyűjő.

Utólag tudtuk meg — teljesen véletlenül —, hogy az üzlet hátsó részében, egy meglehetősen eldugott helyen elhelyezett dobozba kellett volna dobni, ami fölé tényleg ki van írva, hogy Autónyereménysorsjegy begyűjtő.

Érdeklődésünkre, hogy mit lehet tenni, az üzlet dolgozói azt felelték, hogy semmit, mert a bejárat melletti ládát az „autós-doboz" után fogják csak felnyitni. Különben is — mondták — már nagyon sokan póruljártak hasonló módon.

Ha már az eddig „megtévedtek" érdekében nem lehet semmit tenni, legalább azért csináljanak valamit, hogy ezután ne tévedjenek meg mások.

Kelemen Lajosné
Szekszárd

VALUTÁZÁS

Szeretnék beszámolni önöknek az új devizarendelet életbe lépésének első két napján szerzett tapasztalataimról.

Ez a rendelkezés azt sugallta nekem, hogy az országnak szüksége van az eddig illegálisan otthon tartott és dugiban utaztatott valutára. Már hetek óta jelentek meg az újságokban az Ibusz hirdetései, melyek arra ösztönözték az állampolgárokat, hogy valutájukat náluk helyezzék el. Én naivul azt képzeltem, talán az Ibusznak sem lehet kára abból, ha ez a pénz hozzájuk kerül. Hát tévedtem! Az Ibusz egyes munkatársai mindent elkövetnek azért, hogy az emberek a valutájukat lehetőleg máshová vigyék.

Nézzük a konkrét esetet: szeptember 18-án délben elmentem a Lenin körút—Majakovszkij utca sarkán levő fiókba. Nem volt túl hosszú a sor, gondoltam, kivárom. Aztán kiderült, hogy ebédidő van, az iroda ugyan nyitva, de nincs pénztáros. Hogy pénzt nem kezelhet mindenki, azt megértem, de hogy ez alatt a számítógépes munkát miért nem végezheti el más, azt már nem! Például azok, akik ez idő alatt ismerősükkel beszélgettek vagy csöndesen unatkoztak a pult mögött. Talán nem értenek a számítógéphez — nyugtatgattam magam. Mivel azonban az időm véges, úgy döntöttem, nem várok tovább. Majd holnap visszajövök nyitásra.

Másnap, miután a nyitás néhány perces késéssel megtörtént, az a 10—12 ember, aki kint várakozott, engedelmes birkaként szépen felsorakozott a pult előtt. Álltunk, vártunk, egymást nézegettük, de nem történt semmi. Úgy háromnegyed kilenc tájban egyikőnk megkérdezte, hogy mikor ereszkedik le hozzánk valaki. Meg is kapta a magáét a társaság! Az a „dolgozó" akiről tegnap azt feltételeztem, hogy nem ért a számítógéphez, most a gép előtt ült és a társasutazások adataival foglalatoskodott. Meglehető-

sen emelt hangon közölte, hogy a társasutazások ugyanolyan fontosak, mint a BC-számlák, és hogy ő tegnap egész nap nem jutott a géphez. Maradjunk nyugton, mert legalább másfél órát még várnunk kell!

Megjegyzem, annál a pultnál, ahol a társasutazásokkal foglalkoznak, sem előző nap sem aznap, amikor ott voltam, nem várakozott senki. Miért olyan fontos az adatok ellenőrzése, amikor a gép másik programjára több ember várakozik? Nekem csak az a dolgom, hogy türelmesen várjak, amíg a főméltóságú Ibusz elfogadja a valutámat. Másképp is lehetne szervezni a munkát. Miután ez a „roham" egy-két hét alatt lefut, vissza lehet térni a megszokott munkarendhez. Most azonban inkább a valutabefizetésekre kellene fordítani a több figyelmet. Az igazsághoz tartozik, hogy észrevételeimet a helyszínen beírtam a vásárlók könyvébe. Visszalapozva azonban meggyőződtem róla, hogy a több hónappal korábbi beírások ügyében sem történt intézkedés, ezért gondoltam, hogy önöknek írok. Mindenesetre ez is jelzi, mennyire érdekli az Ibusz vezetőségét az ügyfelek véleménye.

K. L.-né
Budapest

EGY KÉRDÉS A BKV-HOZ

Miért kerül 33 százalékkal többe a villamosbérlet a hónap második felére, mint az elsőre? Egész havi bérlet 180 forint, a hónap második felére 120 forint. Miért nem 90?

Dr. Szondi László
Budapest

festett térképeket helyezett el, könnyű vasállványon. Ezeket azonban elmosta az idő vasfoga, és csodák csodája, nem figyelt fel

... és megrágta a feledés leple!

(Az Egri Népújságban fedezte fel dr. Bóna Gyula)

követően a szokásosnal is tobbet foglalkozott a világsajtó a *Németh Szövetségi Köztársasággal.* Pedig, mit tagadjuk, a szokásos is

Tessék, annyira népszerűek lettünk, hogy már az országukat is a magyar miniszterelnökről nevezik el!

(A Siker-magazinban lelte dr. Fuchs Pál, veszpremi olvasónk)

55. Japán város. 56. Török kikötő volt: ... Hikmet. 58. Fennhéjázás. 59. Út. 60. Csábít. 62.

A kitűnő Nazim történetesen költő volt. Kikötőnek vélni erős túlzás. De, ha kiköltőnek neveznék, az se stimmelne...

(A Képes Újságban találta Törő Ferenc, kecskeméti olvasónk)

A kalap alatt felállításra vár

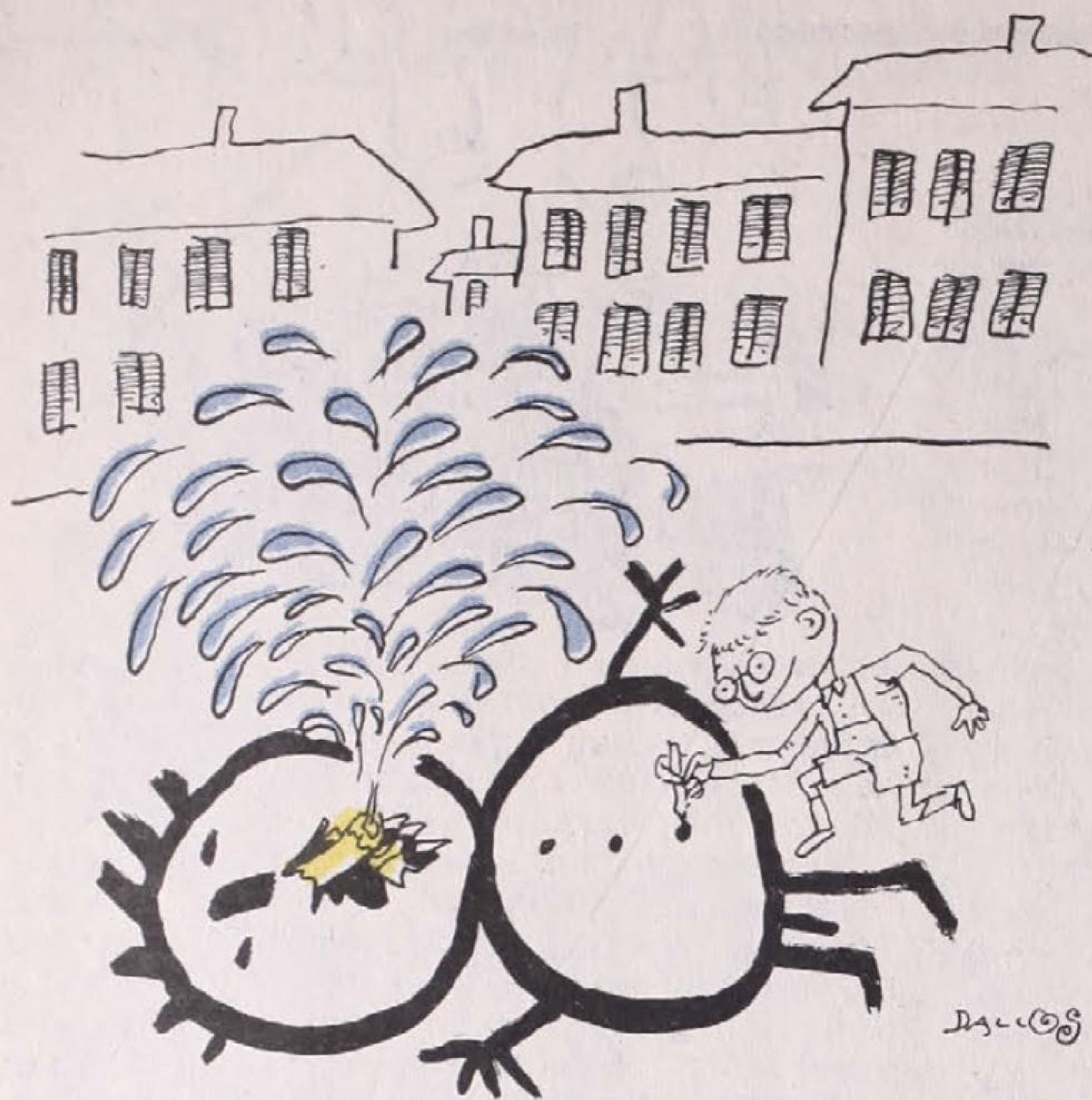

Megeshet, hogy kalap sem kell hozzá!

(A Vasárnapi Hírekben találta Kasza Elemér, váci olvasónk)

TRIBÜN

SOK A CSŐTÖRÉS

George Foreman, aki tizenhat év után újra megpróbálja elnyerni a profiboksz nehézsúlyának világbajnokságát — rettenetesen fél a repüléstől.

— Ablak mellé óhajt jegyet — kérdezte a clevelandi repülőtér pénztárosa —, vagy inkább a folyosó mellett szeretne helyet foglalni?

— Teljesen mindegy — volt a válasz. — Úgyis a padlón fogok feküdni.

*

Gianni Rivera a hatvanas évek kitűnő olasz labdarúgója egészen fiatalon lett profi.

— Tizenhat éves voltam — meséli —, és ráadásul oylan tejfölös képem volt, hogy mindenki csak Kölyöknek szólított. Erre aztán bajuszt növesztettem, de ez sem segített. Attól fogva úgy hívtak: az a bajuszos kölyök...

*

Carl Lewis ősi ellenfeléről, a „doppingos" Ben Johnsonról:

— Ennek az embernek körülbelül olyan erős az egyénisége, mint egy fél-kilós konzervsonkának.

*

Clive Barnes, a jónevű riporter elégedetlen a baseball-bajnokság színvonalával.

— Kötelességem kimenni a meccsre — mondta —, de inkább játszanék egy parti tarokkot. Amiben az az érdekes, hogy még az életben nem tarokkoztam.

*

Edwin Moses, a 400 gát öreg királya most írja emlékezéseit. A kötet bevezetője a következőképpen hangzik:

— Ezt a könyvet azokban a hosszú, unalmas órákban írtam, amikor el akartunk menni valahová és várnom kellett, amíg a feleségem felöltözik. Ha a feleségem egyáltalán nem öltözött volna fel, ez a könyv sosem lát napvilágot.

(p. p.)

LEHET, HOGY MONOKINI VOLT?

című rejtvényünk helyes megfejtése:

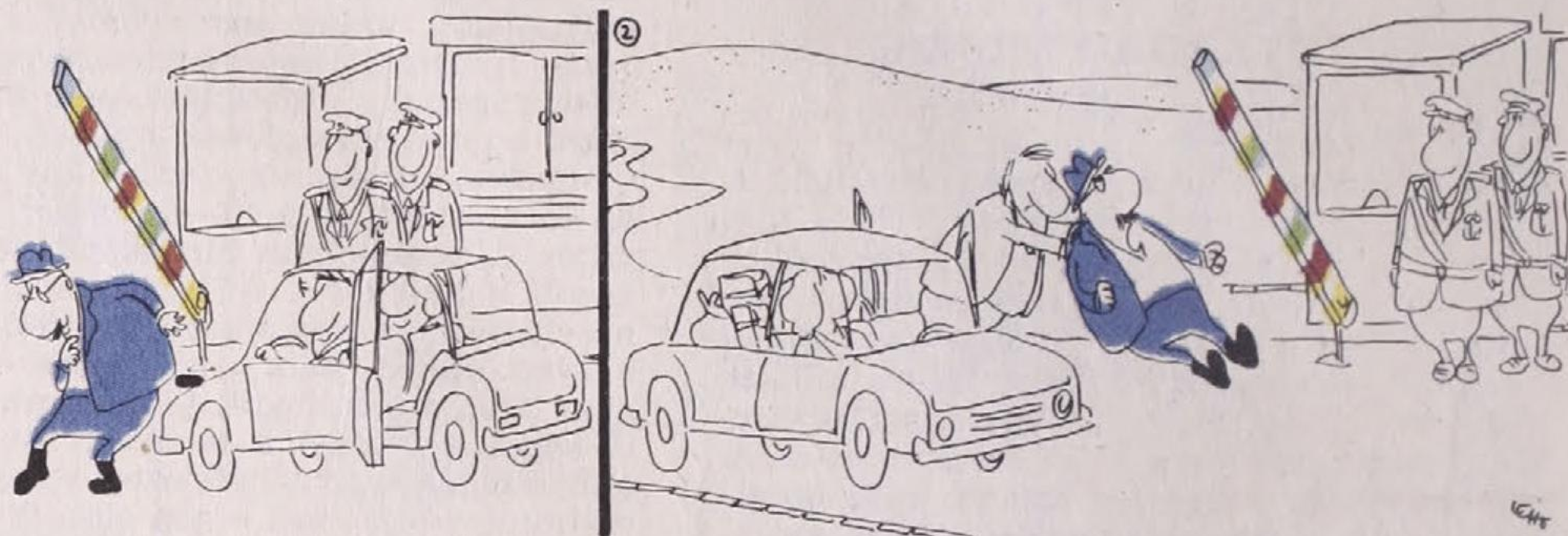
— Költemény? Ez némi túlzás. Legfeljebb egy aforizma.

300-300 forintot nyert:

Ifj. Egri István, Dévaványa, Zrínyi út 16. 5510.
Bíró Ferenc, Győr, Ipar u. 25. II/1. 9027.
Baksa László, Pécs, Radnóti M. u. 1/A. 7633.

A nyereményeket postán küldjük el.

AZ ELSŐ NYUGATI ÚT

Oda — Vissza

BÁTOR EMBER

Kovács leül Szabó mellé a kávéházban és magából kikelve mondja:

– Most aztán alaposan megmondtam a véleményemet egy bokszbajnoknak.

– Ne mondd – csodálkozik Szabó –, és nem lett belőle semmi kellemetlenséged?

Kovács válasza a rejtvényben olvasható. Megfejtésként ezt kell beküldeni kizárólag levelezőlapon, legkésőbb október 16-ig a következő címre: Ludas Matyi, Budapest 1977.

A helyes megfejtést beküldők között háromszor 300 forintot sorsolunk ki.

Benke István

KOVÁCS VÁLASZA; 1.RÉSZ / NEWTON – HOZZÁJÁRULÓ / OLASZ VÁROS – RÉGI EREKLYE / SZÉLHÁRFA – ANGYALRANG / TÖRÖK NÉP – FELTÉVE / HANGSZER / MÉREGET – KICSINYÍTŐ K. / BÁCS-K.-I KÖZSÉG – LABDA JÁTÉKOS / OROSZ CÁRNŐ

D

LILLA, BECÉZVE / PÉNZT ELKÖLT – BESZÁMÍTHATÓ / ITT LENN, NÉP.

KAMION JELZÉSE / NAGY SÚLYÚ – ... AND CARRY; FIZESS ÉS VIDD

TÉSZTÁN KITŰNŐ / KÉST ÉLESÍT – ÉNEKESMADÁR NÉP. / RÉTEGES

ÉKSZER / A RÉGI ROMÁNIÁBÓL VALÓ – ELBA, CSEHÜL / TESTRÉSZ

KOVÁCS VÁLASZA, 2.RÉSZ / VOLT – SÍRBA TESZ / KOHOLT – FORRADÁS / RONALD, BECÉZVE – ZENÉSZ / SZAGOS FŰSZERNÖVÉNY – IDEGEN NŐI NÉV / LAKOMA – DROG / DONIZETTI-OPERA HŐSNŐJE – MULATÓ SZÓ / MAGYAR KIRÁLY

DALT ELŐAD / ILONA, BECÉZVE – NÖVÉNY RÉSZE / VÁROSI KÖRZET

EGÉSSZÉ FORMÁLÓ / LÁGYAN ÉRINTŐ – NÉPET ELNYOMÓ / HOLLAND FESTŐ – SZÍNESEDIK / GÖDRÖT VÁJ – TONNA / EGY KISSÉ TÚLOZ

PUHÍTÁS GŐZBEN / DÉLCEG FÉRFI – MÉRLEGRE ÁLLT / AZ OROSZ FILLÉR

MINDENHATÓ / FŐNÉV KÉPZŐ – GÖRÖG TÖRZS / AMERIKAI BIRTOK – SZOBASZÖGLET / KENYERET VÁG – CSEKÉLY MÉRETŰ / KÜLFÖLDÖN – SZÁRAZ NÖVÉNY / GYAPJÚT IS RÁG – ÖSSZESZORÍTOTT KÉZFEJ

LEMEZ ANYAGA / BRENDA ... – TÁBLAKÉP / BIZMUT, FLUOR – NAPSZAK RÉGIES SZÓVAL – LÉGZŐSZERV / BARNUL TŰZÖN

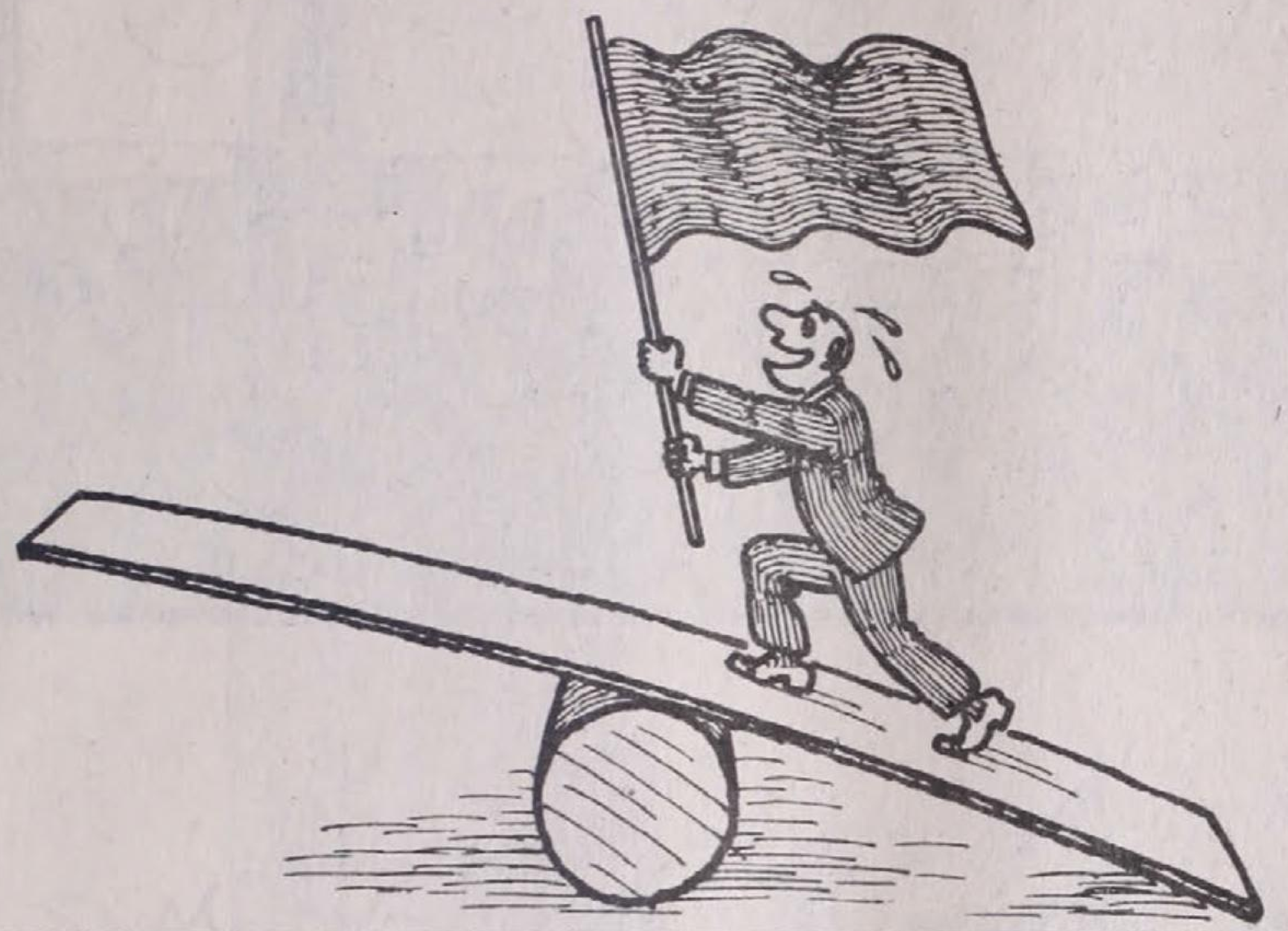
VÍZBEN ÉL / SZERVIROZ – MÉRETRE VÁG / FÉL PONT! – MESTEREMBER / JELEKET VÉS – NYÍLÁS, TÁJSZÓ / JAPÁN JÁTÉK

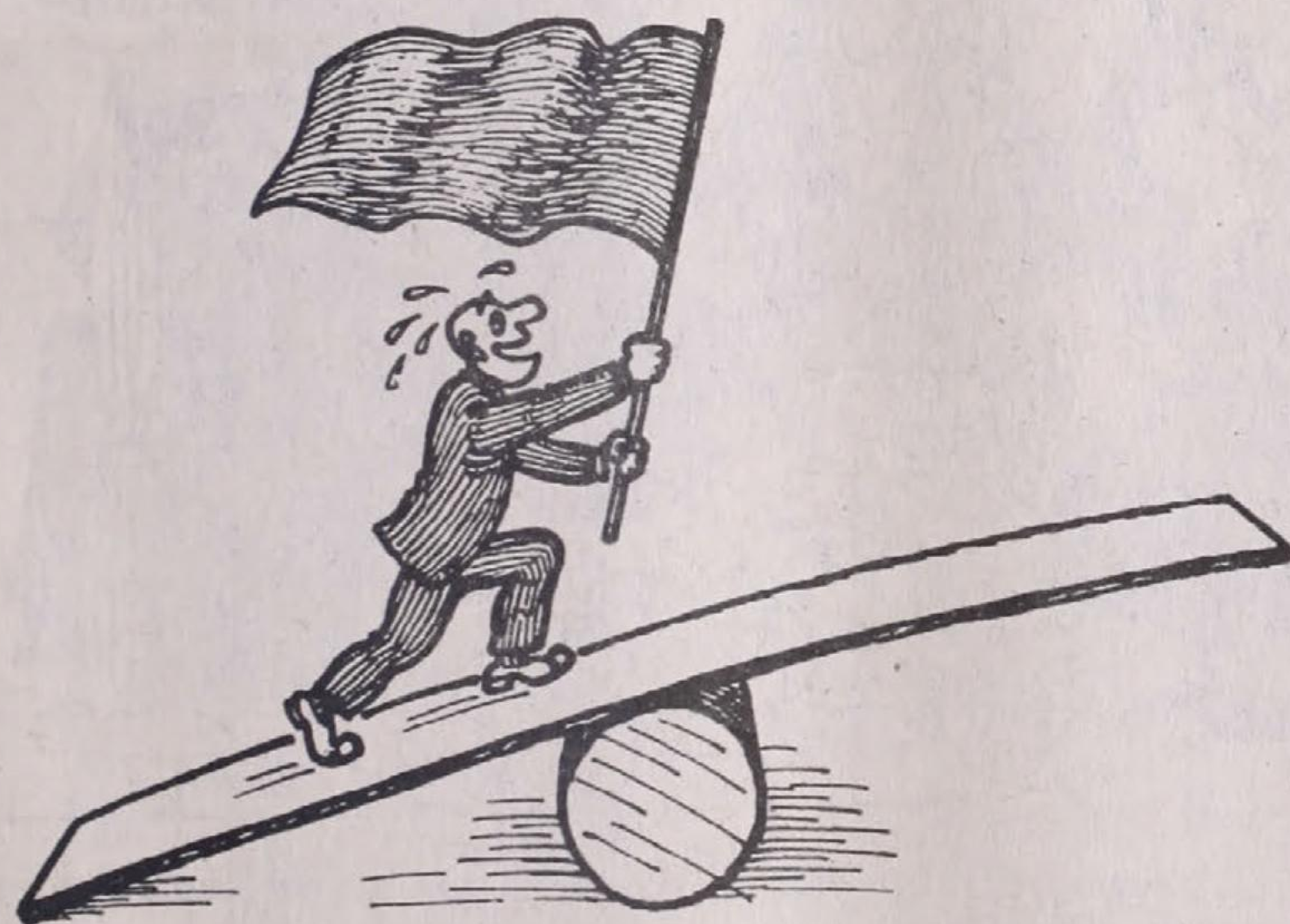
TÖRÖK VÁROS / SPANYOL AUTÓJEL – LÓHÁTON TÁVOZÓ / AMPER

ÚJJATLAN KÖRGALLÉR – T – RÓMAI 50-ES

VÁM IMPORT HUMOR

A MOSZKVAI KROKODILBÓL

Ludas Matyi

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF

Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14. 1977

Telefon: 118-8411

Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 138-2399, 138-4300

SZATIRIKUS HETILAP **Felelős kiadó: VÁGNER FERENC** vezérigazgató

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) Budapest XIII., Lehel u. 10/A 1900, közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a HELIR (tel.: 112-8860) 215—96 162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 25 Ft, negyedévre 75 Ft, egy évre 300 Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással

89.2308/41-66-22

Felelős vezető: GRASSELLY ISTVÁN vezérigazgató

HU ISSN 0134—0611

Beküldött kéziratokat, rajzokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza.

ÚT-TÖRŐ

JÁR A BABA JÁR...

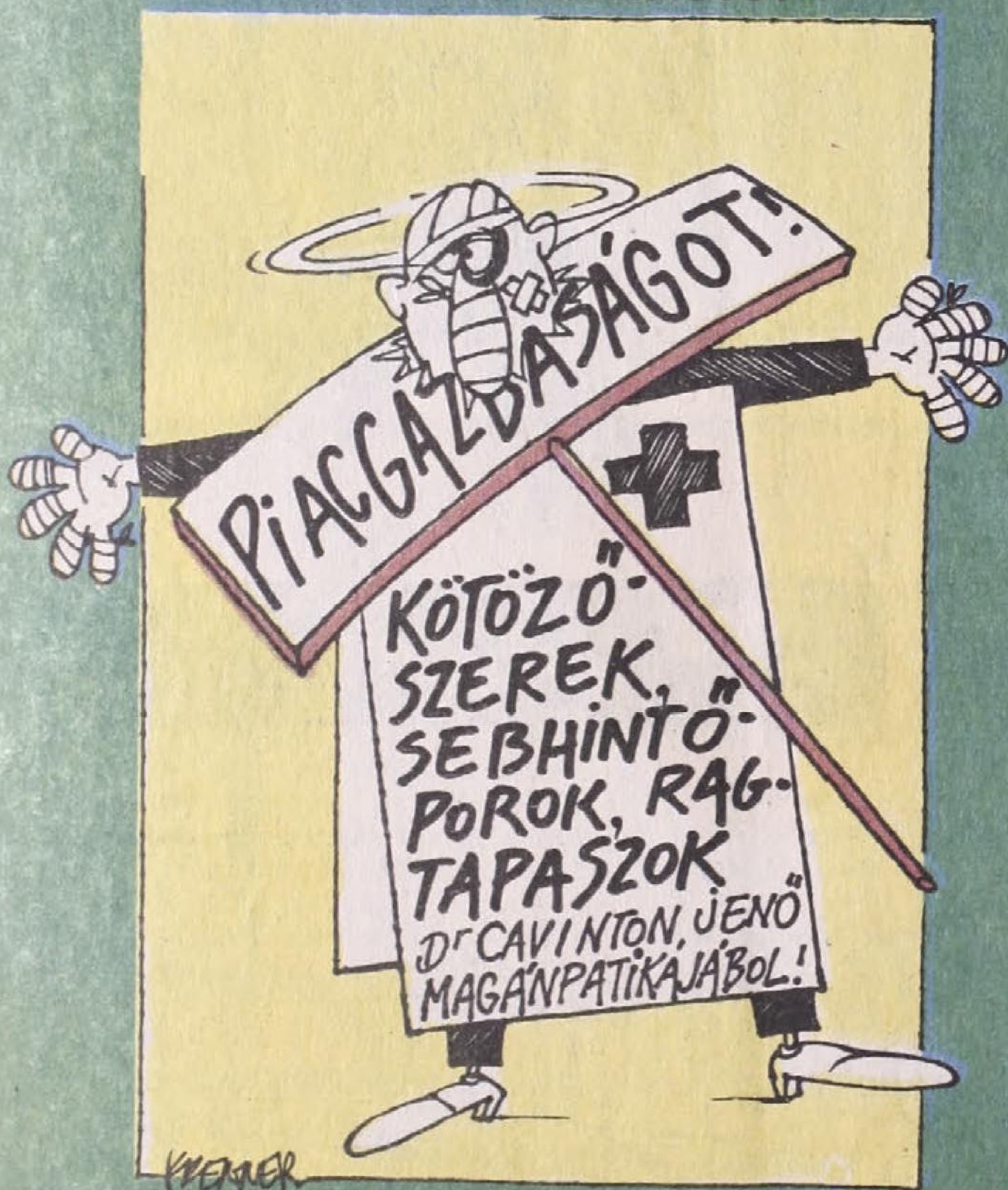
– Én szilárdan a világkiállítás megrendezése mellett vagyok...!

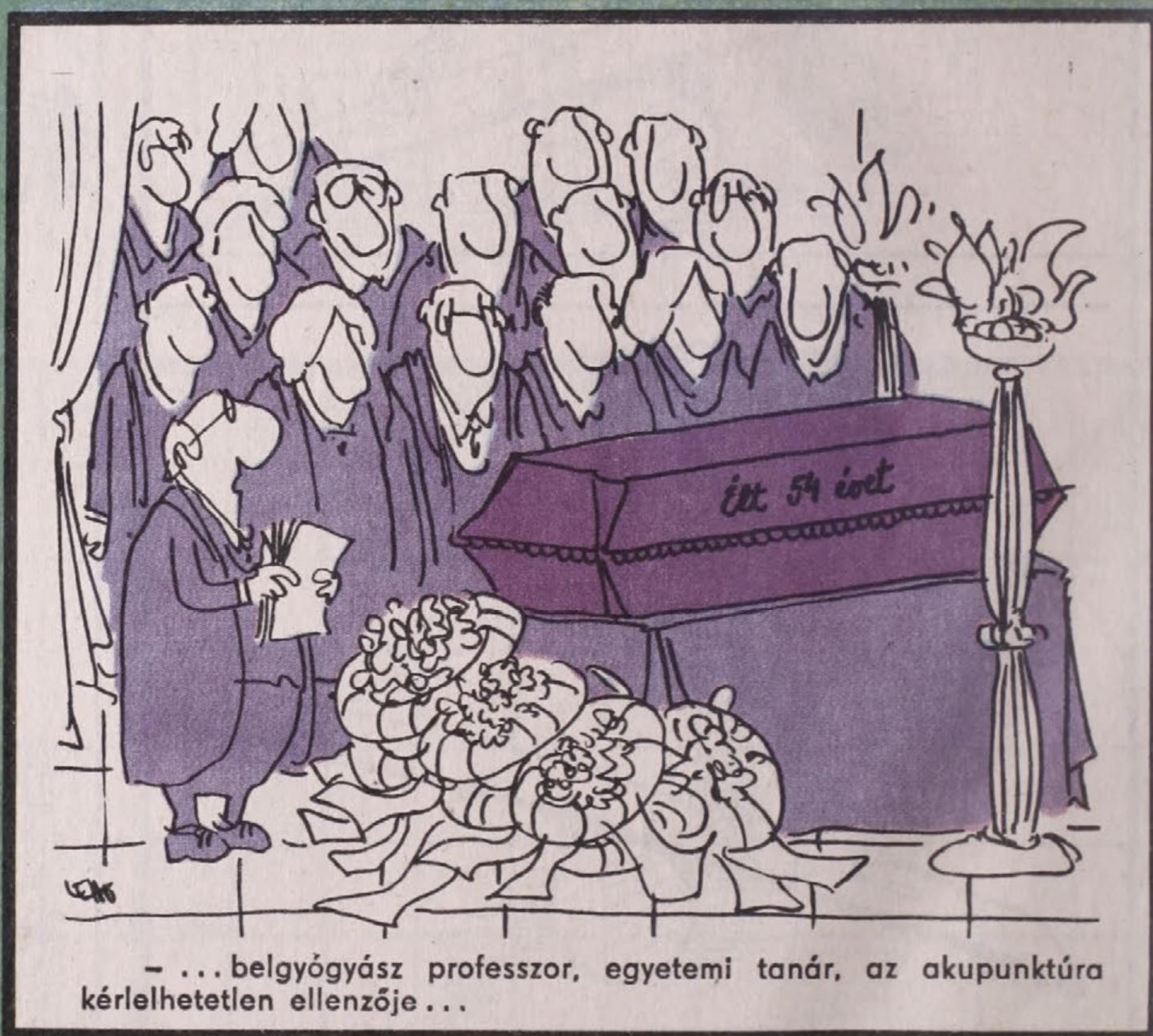
Doktor úr, doktor úr...

– A legfontosabb, amit a katonának tudnia kell: hálapénzt elfogadni tilos!

VÁLLALKOZÓ EGÉSZSÉGÜGY

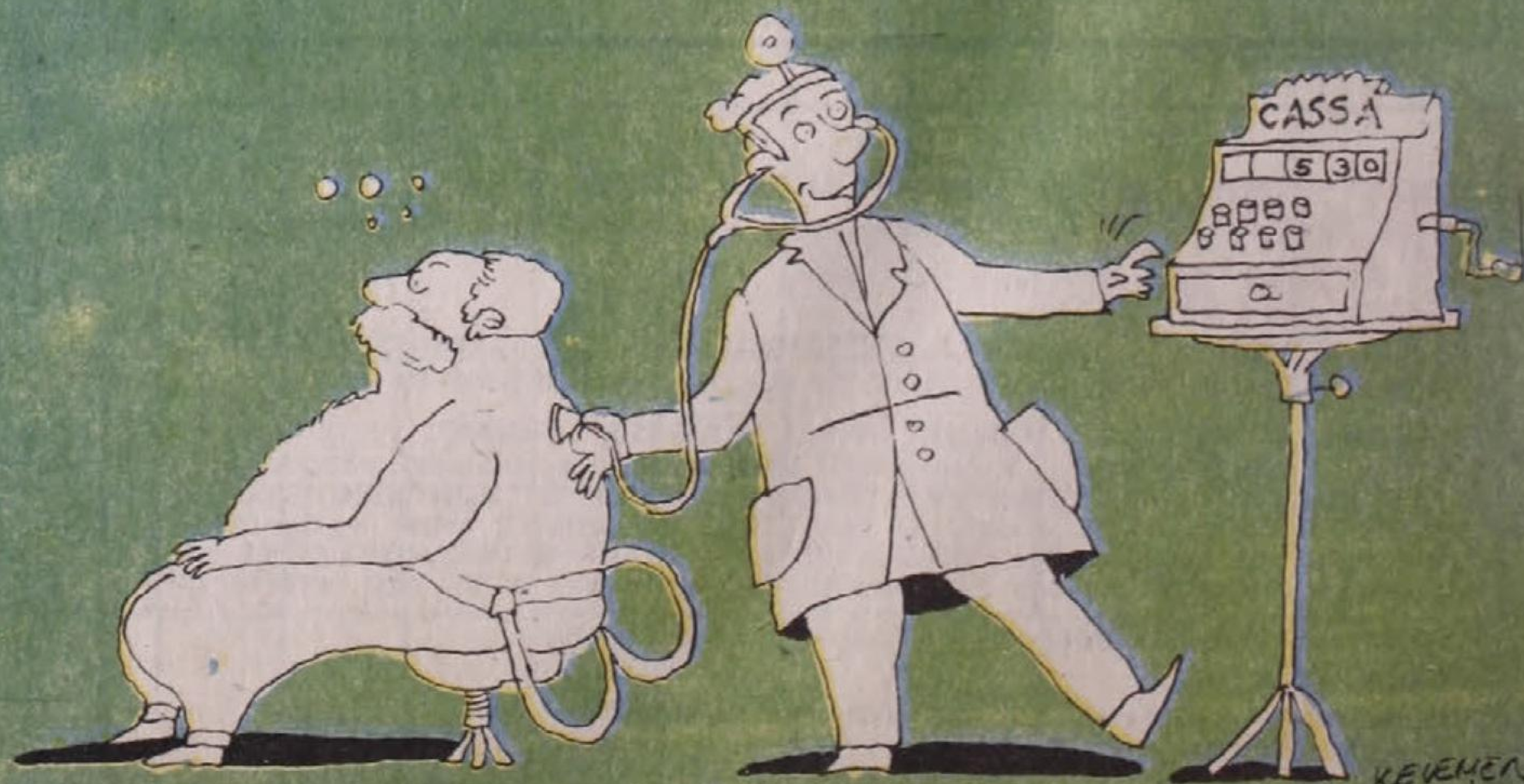

– ... belgyógyász professzor, egyetemi tanár, az akupunktúra kérlelhetetlen ellenzője ...

EGÉSZSÉGÜGYI MAGÁNVÁLLALKOZÁS

MAGÁNRENDELŐ

– Szíveskedjék sóhajtani!